LA EVANGELIO LAŬ

# SANKTA JOHANO

1 EN la komenco estis la
Vorto, kaj la Vorto estis
kun Dio, kaj la Vorto estis
Dio. 2 Tiu estis en la
komenco kun Dio. 3 Ĉio
estiĝis per li ; kaj aparte de
li estiĝis nenio, kio estiĝis.
4 En li estis la vivo, kaj la
vivo estis la lumo de la
homoj. 5 Kaj la lumo bril-
as en la mallumo, kaj la mal-
lumo ĝin ne venkis. 6 De
Dio estis sendita viro, kies
nomo estis Johano. 7 Tiu
venis kiel atestanto, por
atesti pri la lumo, por ke
ĉiuj per li kredu. 8 Li ne
estis la lumo, sed li venis,
por atesti pri la lumo.
9 Tio estis la vera lumo, kiu
lumas al ĉiu homo, venanta
en la mondon. 10 Tiu estis
en la mondo, kaj la mondo
per li estiĝis, kaj la mondo
lin ne konis. 11 Li venis
al siaj propraĵoj, kaj liaj
propruloj lin ne akceptis.
12 Sed al ĉiuj, kiuj lin ak-
ceptis, li donis la rajton
fariĝi filoj de Dio, al la kred-
antoj al lia nomo, 13 kiuj
naskiĝis nek el sango, nek
el volo de karno, nek el volo
de homo, sed el Dio. 14 Kaj
la Vorto fariĝis karno kaj
loĝis inter ni, kaj ni vidis
lian gloron, gloron kvazaŭ
de la solenaskita de la Patro,
plena de graco kaj vero.
15 Johano atestis pri li, kaj
kriis, dirante : Ĉi tiu estas
li, pri kiu mi diris : Kiu
venas post mi, tiu estas met-
ita super mi, ĉar li ekzistis
pli frue ol mi. 16 Ĉar el lia
pleneco ni ĉiuj ricevis, kaj
gracon post graco. 17 Ĉar
la leĝo estis donita per
Moseo ; la graco kaj la vero
estiĝis per Jesuo Kristo.
18 Neniu iam vidis Dion ;
la solenaskita Filo, kiu estas
en la sino de la Patro, Lin
deklaris.

19 Kaj jen estas la atesto
de Johano, kiam la Judoj
sendis al li pastrojn kaj
Levidojn el Jerusalem, por
demandi lin : Kiu vi estas?
20 Kaj li konfesis kaj ne
kaŝis ; kaj li konfesis : Mi
ne estas la Kristo. 21 Kaj
ili demandis lin : Kio do ?
Ĉu vi estas Elija ? Kaj li
diris : Mi ne estas. Ĉu vi
estas la profeto ? Kaj li
respondis : Ne. 22 Ili do
diris al li : Kiu vi estas ?
por ke ni donu respondon
al niaj sendintoj. Kion vi
diras pri vi mem ? 23 Li
diris : Mi estas voĉo de kri-
anto en la dezerto: Rektigu
la vojon de la Eternulo,
kiel diris la profeto Jesaja.
24 Kaj tiuj estis senditaj de
la Fariseoj. 25 Kaj ili
demandis lin, kaj diris al li :
Kial do vi baptas, se vi ne
estas la Kristo, nek Elija,
nek la profeto ? 26 Jo-
hano respondis al ili, dir-
ante : Mi baptas per akvo ;
meze de vi staras tiu, kiun
vi ne konas, 27 kiu venas
post mi ; la rimenon de lia
ŝuo mi ne estas inda malligi
28 Tio okazis en Betania

transe de Jordan, kie Johano baptadis.
29 La sekvantan tagon li vidis Jesuon venanta al li, kaj diris: Jen la Ŝafido de Dio, kiu forportas la pekon de la mondo! 30 Li estas
tiu, pri kiu mi diris: Post mi venas viro, kiu estas metita super mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. 31 Kaj
mi lin ne konis; sed por ke li estu montrita al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. 32 Kaj Johano atestis, dirante: Mi vidis la Spiriton malsupreniranta de la ĉielo kiel kolombo, kaj ĝi restis sur li. 33 Kaj mi
lin ne konis; sed kiu sendis min por bapti per akvo, Tiu diris al mi: Sur kiun vi vidos la Spiriton malsupreniranta kaj restanta sur li, tiu estas la baptanto per la Sankta Spirito. 34 Kaj
mi vidis, kaj atestis, ke ĉi tiu estas la Filo de Dio.
35 Denove la sekvantan tagon staris Johano, kaj du el liaj disĉiploj; 36 kaj
rigardante Jesuon promenantan, li diris: Jen la Ŝafido de Dio! 37 Kaj la
du disĉiploj aŭdis lin paroli, kaj sekvis Jesuon. 38 Kaj
Jesuo sin turnis, kaj vidis ilin sekvantajn, kaj diris al ili: Kion vi serĉas? Kaj ili diris al li: Rabeno (tio estas, Majstro), kie vi loĝas?
39 Li diris al ili: Venu, kaj vi vidos. Ili do venis, kaj vidis, kie li loĝas, kaj ili restis ĉe li tiun tagon; estis ĉirkaŭ la deka horo. 40 Unu
el la du, kiuj aŭdis Johanon kaj lin sekvis, estis Andreo, la frato de Simon Petro.
41 Tiu unue trovis sian propran fraton Simon, kaj diris al li: Ni trovis la Mesion (tio estas, Kriston).
42 Li kondukis lin al Jesuo. Jesuo lin rigardis, kaj diris: Vi estas Simon, filo de Jona; vi estos nomata Kefas (tio estas, Petro).
43 La sekvantan tagon li volis foriri en Galileon, kaj trovis Filipon; kaj Jesuo diris al li: Sekvu min.
44 Filipo estis el Betsaida, la urbo de Andreo kaj Petro.
45 Filipo trovis Natanaelon, kaj diris al li: Ni trovis tiun, pri kiu skribis Moseo en la leĝo, kaj la profetoj, Jesuon el Nazaret, filon de Jozef. 46 Kaj Natanael
diris al li: Ĉu io bona povas esti el Nazaret? Filipo diris al li: Venu kaj vidu.
47 Jesuo vidis Natanaelon venanta al li, kaj diris pri li: Jen vera Izraelido, en kiu ne estas ruzeco! 48 Natanael diris al li: Per kio vi min konas? Jesuo respondis kaj diris al li: Antaŭ ol Filipo vin vokis, kiam vi estis sub la figarbo, mi vin vidis. 49 Natanael respondis kaj diris al li: Rabeno, vi estas la Filo de Dio; vi estas Reĝo de Izrael!
50 Jesuo respondis kaj diris al li: Ĉu vi kredas pro tio, ke mi diris al vi: Mi vin vidis sub la figarbo? vi vidos pli grandajn aferojn ol ĉi tio.
51 Kaj li diris al li: Vere, vere, mi diras al vi, vi vidos la ĉielon malfermita kaj la anĝelojn de Dio suprenirantaj kaj malsuprenirantaj sur la Filon de homo.

2 LA trian tagon okazis edziĝo en Kana Galilea, kaj la patrino de Jesuo ĉe-

estis tie ; 2 ankaŭ Jesuo
kaj liaj disĉiploj estis invit-
itaj al la edziĝo. 3 Kaj
kiam mankis vino, la patr-
ino de Jesuo diris al li : Ili
ne havas vinon. 4 Kaj
Jesuo diris al ŝi : Kio estas
inter mi kaj vi, virino?
mia horo ankoraŭ ne venis.
5 Lia patrino diris al la
servantoj : Kion ajn li diros
al vi, tion faru. 6 Kaj
estis tie ses akvokuvoj ŝton-
aj, metitaj laŭ la purigo de
la Judoj, enhavantaj po du
ĝis tri metretoj. 7 Jesuo
diris al ili : Plenigu la akvo-
kuvojn per akvo. Kaj oni
plenigis ilin ĝis la rando.
8 Kaj li diris al ili : Ĉerpu
nun, kaj alportu al la festen-
estro. Kaj oni alportis.
9 Kiam la festenestro gust-
umis la akvon, nun fariĝint-
an vino, kaj ne sciis, de kie
ĝi estas (sciis tamen la serv-
antoj, kiuj ĉerpis la akvon),
la festenestro alvokis la
fianĉon, 10 kaj diris al li :
Ĉiu homo prezentas unue la
bonan vinon, kaj kiam oni
jam drinkis, tiam la malpli
bonan ; sed vi rezervis la
bonan vinon ĝis nun. 11 Ĉi
tiun komencon de signoj
Jesuo faris en Kana Galilea,
kaj elmontris sian gloron,
kaj liaj disĉiploj kredis al
li.

12 Post tio li malsupren-
iris al Kapernaum, kaj kun
li lia patrino kaj liaj fratoj
kaj liaj disĉiploj ; kaj tie
ili restis ne multajn tagojn.
13 Kaj la Pasko de la
Judoj alproksimiĝis, kaj
Jesuo supreniris al Jerusa-
lem. 14 Kaj li trovis en la
templo vendistojn de bovoj
kaj ŝafoj kaj kolomboj, kaj
la monŝanĝistojn sidantajn ;
15 kaj farinte skurĝon el
ŝnuretoj, li elpelis ĉiujn el
la templo, ŝafojn kaj bovojn;
kaj elŝutis la monerojn de la
monŝanĝistoj kaj renversis
la tablojn ; 16 kaj al la
vendistoj de la kolomboj li
diris : Forportu tion de ĉi
tie ; ne faru la domon de
mia Patro domo de komerco.
17 La disĉiploj rememoris,
ke estis skribite : Fervoro
pri Via domo min konsumis.
18 La Judoj do respondis kaj
diris al li : Kian signon vi
montras al ni, ĉar vi faras
tion ? 19 Respondis Jesuo
kaj diris al ili : Detruu ĉi
tiun sanktejon, kaj mi levos
ĝin en la daŭro de tri tagoj.
20 La Judoj diris : Kvardek
ses jarojn ĉi tiu sanktejo
estis konstruata ; ĉu vi lev-
os ĝin en la daŭro de tri
tagoj ? 21 Sed li parolis
pri la sanktejo de sia korpo.
22 Kiam do li leviĝis el la
mortintoj, la disĉiploj re-
memoris, ke li diris tion ;
kaj ili kredis la Skribon, kaj
la vorton, kiun Jesuo diris.

23 Kaj kiam li estis en
Jerusalem ĉe la Pasko, dum
la festo, multaj fidis al lia
nomo, vidante la signojn,
kiujn li faris. 24 Sed
Jesuo ne konfidis sin al ili,
ĉar li konis ĉiujn, 25 kaj
ne bezonis, ke iu atestu pri
la homo, ĉar li mem sciis,
kio estas en la homo.

3 ESTIS viro el la Farise-
oj, nomata Nikodemo,
ĉefo inter la Judoj ; 2 tiu
venis al li nokte, kaj diris al
li : Rabeno, ni scias, ke vi
estas instruisto, veninta de
Dio ; ĉar neniu povas fari
tiujn signojn, kiujn vi faras,

se Dio ne estas kun li.
3 Jesuo respondis kaj diris
al li : Vere, vere, mi diras
al vi : Se homo ne estas
denove naskita, li ne povas
vidi la regnon de Dio.
4 Nikodemo diris al li: Kiel
povas homo naskiĝi, kiam li
estas maljuna ? Ĉu li povas
eniri denove en la ventron
de sia patrino kaj naskiĝi ?
5 Jesuo respondis : Vere,
vere, mi diras al vi : Se
homo ne estas naskita el
akvo kaj la Spirito, li ne
povas eniri en la regnon de
Dio. 6 Tio, kio naskiĝas
el la karno, estas karno ;
kaj tio, kio naskiĝas de la
Spirito, estas spirito. 7 Ne
miru, ke mi diris al vi : Vi
devas esti denove naskitaj.
8 La vento blovas, kie ĝi
volas, kaj ĝian voĉon vi aŭd-
as, sed vi ne scias, de kie ĝi
venas kaj kien ĝi iras ; tia
estas ĉiu, kiu estas naskita
de la Spirito. 9 Niko-
demo respondis kaj diris al
li : Kiel povas tio fariĝi ?
10 Jesuo respondis kaj diris
al li : Vi estas la instruisto
de Izrael, kaj ĉu vi ne scias
tion ? 11 Vere, vere, mi
diras al vi : Kion ni scias,
tion ni parolas, kaj kion ni
vidis, tion ni atestas ; kaj
vi homoj ne akceptas nian
ateston. 12 Se mi aferojn
surterajn diris al vi, kaj vi
ne kredas, kiel vi kredos, se
mi diros enĉielajn? 13 Kaj
neniu supreniris en la ĉiel-
on, krom tiu, kiu malsupren-
iris de la ĉielo, la Filo de
homo, kiu estas en la ĉielo.
14 Kaj kiel Moseo levis la
serpenton en la dezerto, tiel
devas la Filo de homo esti
levita ; 15 por ke ĉiu,
fidanta al li, havu eternan
vivon.
16 Ĉar Dio tiel amis la
mondon, ke Li donis Sian
solenaskitan Filon, por ke
ĉiu, kiu fidas al li, ne pereu,
sed havu eternan vivon.
17 Ĉar Dio sendis Sian Filon
en la mondon, ne por juĝi la
mondon, sed por ke la
mondo per li estu savita.
18 Kiu fidas al li, tiu ne
estas juĝata ; sed la nekred-
anto jam estas juĝita, ĉar li
ne fidas al la nomo de la
solenaskita Filo de Dio.
19 Kaj jen estas la juĝo : ke
la lumo venis en la mondon,
kaj la homoj amis la mal-
lumon pli ol la lumon, ĉar
iliaj faroj estis malbonaj.
20 Ĉar ĉiu, kiu faradas mal-
bonon, malamas la lumon,
kaj ne venas al la lumo, por
ke liaj faroj ne estu mal-
aprobitaj. 21 Sed tiu, kiu
faras la veron, venas al la
lumo, por ke liaj faroj estu
montrataj, ke ili estas farit-
aj en Dio.
22 Post tio venis Jesuo
kun siaj disĉiploj en la land-
on Judujo, kaj restis tie kun
ili kaj baptadis. 23 Jo-
hano ankaŭ baptadis en
Enon, proksime de Salim,
ĉar estis tie multe da akvoj;
kaj oni alvenis kaj estis
baptitaj. 24 Ĉar Johano
ankoraŭ ne estis ĵetita en
malliberejon. 25 Fariĝis
do diskutado inter la dis-
ĉiploj de Johano kaj iu Judo
pri la puriĝo. 26 Kaj ili
venis al Johano, kaj diris al
li : Rabeno, tiu, kiu estis
kun vi transe de Jordan, kaj
pri kiu vi atestis, jen tiu
sama baptas, kaj ĉiuj venas
al li. 27 Johano respondis

kaj diris : Homo ne povas
ion ricevi, se ĝi ne estas
donita al li el la ĉielo.
28 Vi mem atestas pri mi,
ke mi diris : Mi ne estas la
Kristo, sed mi estas sendita
antaŭ li. 29 Kiu havas la
fianĉinon, tiu estas la fianĉo;
sed la amiko de la fianĉo,
kiu staras kaj lin aŭdas, tre
ĝojas pro la voĉo de la
fianĉo ; ĉi tiu mia ĝojo do
plenumiĝis. 30 Li devas
altiĝi, sed mi devas mal-
altiĝi.
31 Kiu de supre venas, tiu
estas super ĉiuj ; kiu estas
el la tero, tiu el la tero estas,
kaj el la tero parolas ; kiu
venas de la ĉielo, tiu estas
super ĉiuj. 32 Kion li
vidis kaj aŭdis, tion li atest-
as ; kaj neniu akceptas lian
ateston. 33 Kiu akceptis
lian ateston, tiu jam sigelis,
ke Dio estas vera. 34 Ĉar
tiu, kiun Dio sendis, parolas
la vortojn de Dio ; ĉar ne
laŭmezure Li donas la Spirit-
on. 35 La Patro amas la
Filon, kaj donis ĉion en lian
manon. 36 Kiu fidas al la
Filo, tiu havas eternan viv-
on ; sed kiu ne obeas al la
Filo, tiu ne vidos vivon, sed
la kolero de Dio sur li
restas.
4 KIAM do la Sinjoro sciis,
ke la Fariseoj aŭdis, ke
Jesuo faras kaj baptas pli
multe da disĉiploj, ol Jo-
hano 2 (kvankam bapt-
adis ne Jesuo mem, sed liaj
disĉiploj), 3 li foriris el
Judujo kaj reiris al Galileo.
4 Kaj li devis trairi tra
Samario. 5 Li alvenis do
al unu urbo Samaria, nom-
ata Siĥar, apud la terpeco,
kiun Jakob donis al sia filo
Jozef ; 6 kaj la fonto de
Jakob estis tie. Jesuo do,
lacigita de sia vojirado, sid-
iĝis tiamaniere apud la
fonto. Estis ĉirkaŭ la sesa
horo. 7 Venis virino
Samaria, por ĉerpi akvon ;
Jesuo diris al ŝi : Donu al
mi trinki. 8 Ĉar liaj dis-
ĉiploj jam foriris en la
urbon, por aĉeti nutraĵojn.
9 La Samarianino do diris
al li : Kiel vi, estante Judo,
petas trinki de mi, kiu estas
Samarianino? (Ĉar la Judoj
ne interrilatas kun la Sa-
marianoj.) 10 Jesuo res-
pondis kaj diris al ŝi : Se vi
scius la donacon de Dio, kaj
kiu estas tiu, kiu diras al vi:
Donu al mi trinki, vi petus
lin, kaj li donus al vi vivan
akvon. 11 La virino diris
al li : Sinjoro, vi nenian
ĉerpilon havas, kaj la puto
estas profunda ; de kie do
vi havas tiun vivan akvon ?
12 Ĉu vi estas pli granda ol
nia patro Jakob, kiu donis
al ni la puton, kaj trinkis
mem el ĝi, kiel ankaŭ liaj fil-
oj kaj liaj brutoj? 13 Jesuo
respondis kaj diris al ŝi :
Ĉiu, kiu trinkas el ĉi tiu
akvo, denove soifos; 14 sed
kiu trinkos el la akvo, kiun
mi donos al li, tiu neniam
soifos ; sed la akvo, kiun
mi donos al li, fariĝos en li
fonto de akvo, ŝprucanta
supren por eterna vivo.
15 La virino diris al li :
Sinjoro, donu al mi ĉi tiun
akvon, por ke mi ne plu
soifu, kaj ne devu traveni ĉi
tien, por ĉerpi. 16 Jesuo
diris al ŝi : Foriru, voku
vian edzon, kaj revenu ĉi
tien. 17 La virino res-
pondis kaj diris al li : Mi ne

havas edzon. Jesuo diris al
ŝi : Vi prave diris : Mi ne
havas edzon ; 18 ĉar vi
havis kvin edzojn ; kaj tiu,
kiun vi nun havas, ne estas
via edzo ; ĉi tion vi diris
vere. 19 La virino diris
al li : Sinjoro, mi ekvidas,
ke vi estas profeto. 20 Niaj
patroj adoradis sur ĉi tiu
monto ; kaj vi diras, ke en
Jerusalem estas la loko, kie
oni devas adori. 21 Jesuo
diris al ŝi : Kredu al mi,
virino ; venas la horo, kiam
nek sur ĉi tiu monto, nek en
Jerusalem, vi adoros la
Patron. 22 Vi adoras
tion, kion vi ne konas ; ni
adoras tion, kion ni konas ;
ĉar el la Judoj estas la savo.
23 Sed venas la horo, kaj
jam estas, kiam la veraj
adorantoj adoros la Patron
laŭ spirito kaj vero ; ĉar la
Patro serĉas tiajn por esti
Liaj adorantoj. 24 Dio
estas Spirito: kaj Liaj ador-
antoj devas adori Lin laŭ
spirito kaj vero. 25 La
virino diris al li : Mi scias,
ke venas la Mesio (kiu estas
nomata Kristo); kiam tiu
alestos, li anoncos al ni ĉion.
26 Jesuo diris al ŝi : Tiu
estas mi, kiu parolas kun vi.
27 Kaj ĉe tio venis liaj
disĉiploj, kaj ili miris, ke li
parolas kun virino ; tamen
neniu diris : Kion vi volas ?
aŭ : Kial vi parolas kun ŝi ?
28 La virino do lasis sian
akvokruĉon, kaj foriris en
la urbon, kaj diris al la
homoj : 29 Venu, vidu
homon, kiu rakontis al mi
ĉion, kion mi faris ; ĉu eble
ĉi tiu estas la Kristo ?
30 Ili eliris el la urbo, kaj
venis al li. 31 Dume la
disĉiploj petis lin, dirante :
Rabeno, manĝu. 32 Sed li
diris al ili : Por manĝi mi
havas nutraĵon, pri kiu vi
ne scias. 33 La disĉiploj
do diris inter si : Ĉu iu al-
portis al li ion por manĝi ?
34 Jesuo diris al ili : Mia
nutraĵo estas plenumi la vol-
on de Tiu, kiu min sendis,
kaj fini Lian laboron. 35 Ĉu
vi ne diras : Estas ankoraŭ
kvar monatoj, kaj venas la
rikolto ? jen mi diras al vi :
Levu viajn okulojn kaj ri-
gardu la kampojn, ke ili
jam estas blankaj por la
rikolto. 36 La rikoltanto
ricevas salajron, kaj kolekt-
as frukton por eterna vivo,
por ke ĝoju kune la semanto
kaj la rikoltanto. 37 Ĉar
en ĉi tio estas vera la pro-
verbo : Unu semas, alia ri-
koltas. 38 Mi vin sendis,
por rikolti tion, kion vi ne
prilaboris; aliaj laboris, kaj
vi eniris en ilian laboron.
39 Kaj el tiu urbo multaj
el la Samarianoj kredis al li
pro la diro de la virino, kiu
atestis : Li rakontis al mi
ĉion, kion mi faris. 40 Kiam
do la Samarianoj venis al li,
ili petis, ke li restu ĉe ili ;
kaj li restis tie du tagojn.
41 Kaj multe pli multaj
kredis pro lia vorto, 42 kaj
diris al la virino : Jam ne
pro via diro ni kredas, ĉar
ni mem aŭdis lin ; kaj ni
scias, ke ĉi tiu estas vere la
Savanto de la mondo.
43 Kaj post la du tagoj li
foriris de tie en Galileon.
44 Ĉar Jesuo mem atestis,
ke profeto ne havas honor-
on en sia propra lando.
45 Kiam do li venis en Gali-
leon, la Galileanoj akceptis

lin, ĉar ili jam vidis ĉion,
kion li faris en Jerusalem
dum la festo ; ĉar ili ankaŭ
iris al la festo.
46 Li revenis do en Kanan
Galilean, kie li faris la
akvon vino. Kaj estis unu
kortegano, kies filo estis
malsana en Kapernaum.
47 Kiam li aŭdis, ke Jesuo
alvenis el Judujo en Gali-
leon, li iris al li, kaj petis
lin malsupreniri kaj resan-
igi lian filon ; ĉar li preskaŭ
mortis. 48 Jesuo do diris
al li : Se vi ne vidas signojn
kaj mirindaĵojn, vi tute ne
kredos. 49 La kortegano
diris al li : Sinjoro, mal-
supreniru, antaŭ ol mia fil-
eto mortos. 50 Jesuo diris
al li : Foriru, via filo vivas.
La viro kredis la vorton,
kiun Jesuo parolis al li, kaj
li foriris. 51 Dum li an-
koraŭ malsupreniris, liaj
sklavoj lin renkontis, dir-
ante : Via filo vivas. 52 Li
demandis al ili pri la horo,
kiam li ekresaniĝis. Ili res-
pondis al li : Hieraŭ je la
sepa horo la febro lin for-
lasis. 53 Tial la patro
sciis, ke tio estis en tiu sama
horo, en kiu Jesuo diris al
li : Via filo vivas ; kaj
kredis li mem kaj lia tuta
domo. 54 Ĉi tiun jam la
duan signon faris Jesuo, ven-
inte el Judujo en Galileon.
5 POST tio estis festo de la
Judoj, kaj Jesuo supren-
iris al Jerusalem.
2 En Jerusalem apud la
Pordego de Ŝafoj estas lag-
eto, nomata en la Hebrea
lingvo Betesda, havanta kvin
portikojn. 3 En tiuj kuŝis
amaso da malsanuloj, blind-
uloj, lamuloj, velkintoj, kiuj
atendis la ekmovon de la
akvo ; 4 ĉar anĝelo de la
Eternulo malsupreniris ia-
foje en la lageton kaj movis
la akvon ; kiu ajn do unua
post la movado de la akvo
enpaŝis, tiu resaniĝis, tute
egale, de kia malsano li
suferis. 5 Kaj tie estis unu
viro, kiu estis tridek ok
jarojn en sia malforteco.
6 Kiam Jesuo vidis lin kuŝ-
antan, kaj sciis, ke li jam de
longe malsanas, li diris al li :
Ĉu vi volas fariĝi sana ?
7 La malsanulo respondis :
Sinjoro, mi ne havas iun por
enĵeti min en la lageton,
kiam la akvo moviĝis ; sed
dum mi venas, alia paŝas
malsupren antaŭ mi. 8 Je-
suo diris al li: Leviĝu, prenu
vian liton, kaj iru. 9 Kaj
la viro tuj fariĝis sana, kaj
prenis sian liton, kaj iris.
Kaj estis la sabato en tiu
tago. 10 La Judoj do diris
al la resanigito : Estas la
sabato, kaj al vi ne konven-
as porti vian liton. 11 Li
respondis : Tiu, kiu min
sanigis, diris al mi : Prenu
vian liton, kaj iru. 12 Ili
demandis lin : Kiu estas tiu
homo, kiu diris al vi: Prenu
kaj iru ? 13 Sed la resan-
igito ne sciis, kiu tiu estas ;
ĉar Jesuo jam formoviĝis pro
la tiea homamaso. 14 Poste
Jesuo trovis lin en la templo,
kaj diris al li : Jen vi far-
iĝis sana ; ne plu peku, por
ke io pli malbona ne okazu
al vi. 15 La viro foriris,
kaj diris al la Judoj, ke
Jesuo estas tiu, kiu lin san-
igis. 16 Kaj la Judoj
persekutis Jesuon pro tio,
ke li tion faris en sabato.
17 Sed Jesuo respondis al

ili: Mia Patro ĝis nun labor-
as, kaj mi laboras. 18 Pro
tio do la Judoj des pli celiş
mortigi lin, pro tio, ke li ne
nur malobservis la sabaton,
sed ankaŭ diris, ke Dio estas
lia propra Patro, kaj pre-
tendis esti egala al Dio.
19 Jesuo do respondis kaj
diris al ili :
Vere, vere, mi diras al vi :
La Filo ne povas per si mem
fari ion, krom tio, kion li
vidas la Patron faranta ; ĉar
kion ajn Li faras, tion la
Filo tiel same ankaŭ faras.
20 Ĉar la Patro amas la
Filon, kaj montras al li
ĉion, kion Li mem faras ;
kaj Li montros al li farojn
pli grandajn ol ĉi tio, por ke
vi miru. 21 Ĉar kiel la
Patro levas la mortintojn
kaj ilin vivigas, tiel ankaŭ
la Filo vivigas tiujn, kiujn
li volas. 22 Ĉar la Patro
juĝas neniun, sed Li donis
ĉian juĝon al la Filo, 23 por
ke ĉiuj honoru la Filon tiel
same, kiel ili honoras la
Patron. Kiu ne honoras la
Filon, tiu ne honoras la
Patron, kiu lin sendis.
24 Vere, vere, mi diras al
vi : Kiu aŭskultas mian
vorton, kaj kredas al Tiu,
kiu min sendis, tiu havas
eternan vivon kaj ne venas
en juĝon, sed jam pasis de
morto en vivon. 25 Vere,
vere, mi diras al vi : Venas
horo kaj jam estas, kiam la
mortintoj aŭdos la voĉon de
la Filo de Dio ; kaj la aŭd-
intoj vivos. 26 Ĉar kiel la
Patro havas en Si mem viv-
on, tiel Li donis al la Filo
ankaŭ, ke ĉi tiu havu en si
mem vivon ; 27 kaj Li
donis al li la rajton fari
juĝon, ĉar li estas la Filo de
homo. 28 Ne miru pro
tio ; ĉar venas horo, en kiu
ĉiuj, kiuj estas en la tomboj,
aŭdos lian voĉon, 29 kaj
eliros ; la farintoj de bono,
al releviĝo por vivo ; sed la
farintoj de malbono, al re-
leviĝo por juĝo.
30 Mi ne povas per mi
mem fari ion ; kiel mi aŭd-
as, tiel mi juĝas ; kaj mia
juĝo estas justa, ĉar mi celas
ne mian propran volon, sed
la volon de Tiu, kiu min
sendis. 31 Se mi atestus
pri mi mem, mia atesto ne
estus vera. 32 Estas alia,
kiu atestas pri mi ; kaj mi
scias, ke vera estas la atesto,
kiun li atestas pri mi.
33 Vi sendis al Johano, kaj
li atestis pri la vero.
34 Sed la atesto, kiun mi
ricevas, ne estas el homo ;
tamen mi tion diras, por ke
vi estu savitaj. 35 Li estis
la lampo, kiu brulas kaj
lumas ; kaj vi volis ĝoji
kelkan tempon en lia lumo.
36 Sed la atesto, kiun mi
havas, estas pli granda ol la
atesto de Johano ; ĉar la
laboroj, kiujn la Patro donis
al mi por fini, tiuj samaj
laboroj, kiujn mi faras, atest-
as pri mi, ke la Patro min
sendis. 37 Kaj la Patro,
kiu min sendis, atestis pri
mi. Vi nek aŭdis iam Lian
voĉon, nek vidis Lian form-
on. 38 Kaj vi ne havas
Lian vorton restantan en vi,
ĉar vi ne kredas al tiu, kiun
Li sendis. 39 Vi esploras
la Skribojn, ĉar vi opinias,
ke en ili vi havas eternan
vivon ; kaj ili estas tio, kio
atestas pri mi ; 40 kaj vi
ne volas veni al mi, por havi

vivon. 41 De homoj mi ne
prenas gloron. 42 Sed mi
vin scias, ke vi ne havas en
vi la amon al Dio. 43 Mi
venis en la nomo de mia
Patro, kaj vi min ne akcept-
as; se alia venos en sia
propra nomo, vi lin akcept-
os. 44 Kiel povas kredi
vi, kiuj prenas gloron unu
de alia, kaj la gloron, kiu
venas de la sola Dio, vi ne
serĉas? 45 Ne pensu, ke
mi akuzos vin antaŭ la
Patro; ekzistas unu, kiu
akuzas vin, Moseo, al kiu vi
esperas. 46 Ĉar se vi kred-
us al Moseo, vi ankaŭ
kredus al mi, ĉar li skribis
pri mi. 47 Sed se vi ne
kredas liajn skribojn, kiel
vi kredos miajn vortojn?

6 POSTE Jesuo foriris trans
la maron de Galileo, tio
estas de Tiberias. 2 Kaj
granda homamaso lin sekvis,
ĉar ili vidis la signojn, kiujn
li faris por la malsanuloj.
3 Kaj Jesuo supreniris sur
la monton, kaj tie li sidis
kun siaj disĉiploj. 4 Kaj
la Pasko, la festo de la Judoj,
estis proksima. 5 Jesuo
do, levinte siajn okulojn,
kaj ekvidinte, ke granda
homamaso venas al li, diris
al Filipo: De kie ni aĉetu
panojn, por ke ĉi tiuj manĝu?
6 Tion li diris, por provi lin;
ĉar li mem sciis, kion li
faros. 7 Filipo respondis
al li: Panoj por ducent den-
aroj ne sufiĉus por ili, por ke
ĉiu iometon ricevu. 8 Unu
el liaj disĉiploj, Andreo,
frato de Simon Petro, diris
al li: 9 Ĉi tie estas knabo,
kiu havas kvin hordeajn
panojn kaj du malgrandajn
fiŝojn; sed kio estas tio por
tiom da homoj? 10 Jesuo
diris: Sidigu la homojn.
Kaj estis tie multe da herbo.
La viroj do sidiĝis, nombre
ĉirkaŭ kvin mil. 11 Kaj
Jesuo prenis la panojn, kaj
doninte dankon, disdonis al
la sidiĝintoj; kaj tiel same
el la fiŝoj tiom, kiom oni
deziris. 12 Kaj kiam ili
satiĝis, li diris al siaj dis-
ĉiploj: Kolektu la postrest-
antajn fragmentojn, por ke
nenio perdiĝu. 13 Ili do
kolektis ilin, kaj plenigis
dek du korbojn per la frag-
mentoj de la kvin hordeaj
panoj, kiuj postrestis al la
manĝintoj. 14 Kiam do la
homoj vidis la signon, kiun
Jesuo faris, ili diris: Ĉi tiu
estas vere la profeto, kiu
devis veni en la mondon.
15 Tial Jesuo, eksciante,
ke oni celas veni kaj kapti
lin, por fari lin reĝo, denove
fortiris sin sola al la monto.
16 Kaj kiam vesperiĝis,
liaj disĉiploj malsupreniris
al la maro; 17 kaj enŝip-
iĝinte, ili veturis trans la
maron al Kapernaum. Kaj
jam estis mallume, kaj Jesuo
ankoraŭ ne venis al ili.
18 Kaj la maro malsereniĝis
de forta vento, kiu blovis.
19 Kiam do ili remis proks-
imume dudek kvin ĝis tri-
dek stadiojn, ili ekvidis
Jesuon iranta sur la akvo,
kaj proksimiĝanta al la ŝipo;
kaj ili timis. 20 Sed li dir-
is al ili: Ĝi estas mi; ne
timu. 21 Tiam ili volonte
ricevis lin en la ŝipon, kaj
tuj la ŝipo albordiĝis tien,
kien ili veturis.
22 La sekvantan tagon,
kiam la homamaso, kiu rest-
is trans la maro, vidis, ke

nenia ŝipeto estas tie krom
unu, kaj ke Jesuo ne eniris
kun la disĉiploj en la ŝipon,
sed la disĉiploj solaj veturis
(23 venis tamen ŝipetoj el
Tiberias proksime al la
loko, kie oni manĝis la
panon, post kiam la Sinjoro
donis dankon)—24 kiam do
la homamaso vidis, ke Jesuo
ne estas tie, nek liaj dis-
ĉiploj, ili ankaŭ eniris la
ŝipetojn kaj veturis al Ka-
pernaum, serĉante Jesuon.
25 Kaj trovinte lin trans la
maro, ili diris al li: Rabeno,
kiam vi venis ĉi tien?
26 Jesuo respondis al ili kaj
diris : Vere, vere, mi diras
al vi : Vi min serĉas, ne ĉar
vi vidis signojn, sed ĉar vi
manĝis el la panoj kaj sat-
iĝis. 27 Laboru ne por la
pereema nutraĵo, sed por
la nutraĵo, kiu restas ĝis
eterna vivo, kiun la Filo de
homo donos al vi ; ĉar lin
Dio, la Patro, sigelis. 28 Ili
do diris al li : Kiel ni agu,
por ke ni faru la farojn de
Dio? 29 Jesuo respondis
kaj diris al ili : Jen la faro
de Dio : kredi al tiu, kiun
Li sendis. 30 Ili do diris
al li : Kian signon vi montr-
as, por ke ni vidu kaj kredu
al vi? kion vi faras? 31 Niaj
patroj manĝis la manaon en
la dezerto, kiel estas skrib-
ite : Li donis al ili ĉielan
panon por manĝi. 32 Jesuo
do diris al ili : Vere, vere,
mi diras al vi : Ne Moseo
donis al vi tiun ĉielan pan-
on ; sed mia Patro donas al
vi la veran ĉielan panon.
33 Ĉar la pano de Dio estas
tiu, kiu malsupreniras de la
ĉielo kaj donas vivon al la
mondo. 34 Ili do diris al
li : Sinjoro, ĉiam donu al ni
tiun panon. 35 Jesuo diris
al ili : Mi estas la pano de
vivo ; kiu venas al mi, tiu
neniam malsatos, kaj kiu
kredas al mi, tiu neniam
soifos. 36 Sed mi diris
al vi, ke vi min vidis, kaj
tamen vi ne kredas. 37 Ĉio,
kion la Patro donas al mi,
venos al mi ; kaj tiun, kiu
venas al mi, mi ja ne el-
ĵetos. 38 Ĉar mi malsu-
preniris de la ĉielo, por
plenumi ne mian volon, sed
la volon de Tiu, kiu min
sendis. 39 Kaj estas la
volo de Tiu, kiu min sendis,
ke el ĉio, kion Li donis al
mi, mi ne perdu ion, sed
relevu ĝin en la lasta tago.
40 Ĉar estas la volo de mia
Patro, ke ĉiu, kiu vidas la
Filon kaj kredas al li, havu
eternan vivon ; kaj mi lev-
os tiun en la lasta tago.
41 La Judoj do murmuris
pri li, ĉar li diris : Mi estas
la pano, kiu malsupreniris
de la ĉielo. 42 Kaj ili
diris : Ĉu ĉi tiu ne estas
Jesuo, filo de Jozef, kies
patron kaj patrinon ni kon-
as? kiel do li diras : Mi
malsupreniris de la ĉielo?
43 Jesuo respondis kaj diris
al ili : Ne murmuru inter
vi. 44 Neniu povas veni
al mi, se la Patro, kiu min
sendis, ne tiros lin ; kaj mi
levos tiun en la lasta tago.
45 Estas skribite en la pro-
fetoj : Kaj ĉiuj estos instru-
itaj de Dio. Ĉiu do, kiu
aŭdis de la Patro kaj lernis,
venas al mi. 46 Neniu
vidis la Patron, krom tiu,
kiu estas de Dio ; li vidis la
Patron. 47 Vere, vere, mi
diras al vi : Kiu kredas, tiu

havas vivon eternan. 48 Mi
estas la pano de vivo.
49 Viaj patroj manĝis la
manaon en la dezerto, kaj
mortis. 50 Jen la pano,
kiu malsupreniris de la
ĉielo, por ke oni manĝu el
ĝi kaj ne mortu. 51 Mi
estas la viva pano, kiu mal-
supreniris de la ĉielo ; se iu
manĝos el ĉi tiu pano, tiu
vivos eterne ; kaj la pano,
kiun mi donos, estas mia
karno, por la vivo de la
mondo.

52 La Judoj do disputis
inter si, dirante: Kiel ĉi tiu
povas doni al ni sian karnon
por manĝi ? 53 Jesuo do
diris al ili : Vere, vere, mi
diras al vi : Se vi ne manĝas
la karnon de la Filo de
homo kaj ne trinkas lian
sangon, vi ne havas en vi
vivon. 54 Kiu manĝas
mian karnon kaj trinkas
mian sangon, tiu havas
eternan vivon; kaj mi levos
tiun en la lasta tago. 55 Ĉar
mia karno estas vera manĝ-
aĵo, kaj mia sango estas vera
trinkaĵo. 56 Kiu manĝas
mian karnon kaj trinkas
mian sangon, tiu restas en
mi, kaj mi en li. 57 Kiel
la vivanta Patro min sendis,
kaj mi vivas pro la Patro,
tiel, kiu min manĝas, tiu
vivos pro mi. 58 Jen la
pano, kiu malsupreniris de
la ĉielo ; ne kiel la patroj
manĝis, kaj mortis ; kiu
manĝas ĉi tiun panon, tiu
vivos eterne. 59 Tion li
diris en la sinagogo, instru-
ante en Kapernaum.

60 Multaj do el liaj dis-
ĉiploj, aŭdinte tion, diris :
Malfacila estas tiu parolo ;
kiu povas lin aŭskulti ?
61 Sed Jesuo, sciante en si
mem, ke liaj disĉiploj pri
tio murmuris, diris al ili :
Ĉu tio faligas vin ? 62 Kio
do, se vi vidos la Filon de
homo supreniranta tien, kie
li antaŭe estis ? 63 La
spirito estas la viviganto ;
la karno nenion utilas ; la
vortoj, kiujn mi diris al vi,
estas spirito kaj estas vivo.
64 Sed estas iuj el vi, kiuj
ne kredas. Ĉar Jesuo sciis
de la komenco, kiuj estas la
nekredantoj, kaj kiu lin
perfidos. 65 Kaj li diris :
Tial mi diris al vi, ke neniu
povas veni al mi, se tio ne
estas donita al li de mia
Patro.

66 Ĉe tio multaj el liaj dis-
ĉiploj iris returne kaj lin ne
plu akompanis. 67 Jesuo
do diris al la dek du : Ĉu vi
ankaŭ volas foriri ? 68 Si-
mon Petro respondis al li :
Sinjoro, al kiu ni iru ? vi
havas la vortojn de eterna
vivo. 69 Kaj ni ekkredis
kaj scias, ke vi estas la
Sanktulo de Dio. 70 Res-
pondis al ili Jesuo : Ĉu mi
ne elektis vin la dek du, kaj
unu el vi estas diablo ?
71 Li parolis pri Judas
Iskariota, filo de Simon ;
ĉar tiu, unu el la dek du,
estis perfidonta lin.

7 KAJ post tio Jesuo irad-
is en Galileo ; ĉar li ne
volis iradi en Judujo, ĉar la
Judoj celis mortigi lin.
2 La festo de la Judoj, nom-
ata la festo de laŭboj, proks-
imiĝis. 3 Liaj fratoj do
diris al li : Transiru de ĉi
tie, kaj iru en Judujon, por
ke viaj disĉiploj ankaŭ vidu
viajn farojn, kiujn vi faras.
4 Ĉar neniu faras ion se-

krete, kaj celas mem esti
publike konata. Se vi faras
tiajn farojn, montru vin
al la mondo. 5 Ĉar liaj
fratoj mem ne kredis al li.
6 Jesuo do diris al ili: Mia
tempo ankoraŭ ne venis; sed
via tempo ĉiam estas preta.
7 La mondo ne povas vin
malami; sed min ĝi mal-
amas, ĉar mi atestas pri ĝi,
ke ĝiaj faroj estas malbonaj.
8 Supreniru vi al la festo;
mi ankoraŭ ne supreniras al
la festo, ĉar mia tempo an-
koraŭ ne maturiĝis. 9 Dir-
inte tion al ili, li restis
ankoraŭ en Galileo.
10 Sed kiam liaj fratoj
supreniris al la festo, tiam li
ankaŭ supreniris, ne mal-
kaŝe, sed kvazaŭ sekrete.
11 La Judoj do serĉis lin ĉe
la festo, kaj diris: Kie li
estas? 12 Kaj fariĝis multe
da murmurado inter la hom-
amasoj pri li. Unuj diris:
Li estas bonulo; aliaj diris:
Ne, sed li erarigas la amas-
on. 13 Tamen neniu parolis
malkaŝe pri li, pro timo
antaŭ la Judoj.
14 Sed ĉirkaŭ la mezo de
la festo, Jesuo supreniris en
la templon kaj instruis.
15 Kaj la Judoj miris, dir-
ante: Kiel ĉi tiu scias
skribojn, neniam lerninte?
16 Jesuo respondis al ili kaj
diris: Mia instruado estas
ne mia, sed Ties, kiu min
sendis. 17 Se iu volas
plenumi Lian volon, tiu
scios pri la instruado, ĉu ĝi
estas de Dio, aŭ ĉu mi parol-
as nur el mi mem. 18 Kiu
parolas el si mem, tiu celas
sian propran gloron; sed
kiu celas la gloron de Tiu,
kiu lin sendis, tiu estas
verema, kaj maljusteco ne
estas en li. 19 Ĉu Moseo
ne donis al vi la leĝon? kaj
neniu el vi observas la leĝon.
Kial vi celas mortigi min?
20 La homamaso respondis:
Vi havas demonon; kiu cel-
as mortigi vin? 21 Jesuo
respondis kaj diris al ili:
Mi faris unu faron, kaj
vi ĉiuj miras pro tio.
22 Moseo donis al vi cirkum-
cidon (tamen ĝi estas ne de
Moseo, sed de la patroj);
kaj vi en la sabato cirkum-
cidas viron. 23 Se viro
estas cirkumcidata en la
sabato, por ke oni ne mal-
obeu al la Mosea leĝo, ĉu vi
koleras kontraŭ mi pro tio,
ke mi tute sanigis viron
en sabato? 24 Ne juĝu
laŭ ŝajno, sed juĝu justan
juĝon.
25 Tiam kelkaj el la Jeru-
salemanoj diris: Ĉu li ne
estas tiu, kiun oni celas
mortigi? 26 Kaj jen li
parolas maltime, kaj ili dir-
as al li nenion. Ĉu eble la
estraro certe scias, ke ĉi tiu
estas la Kristo? 27 Tamen
ni scias, de kie ĉi tiu estas;
sed kiam la Kristo venos,
neniu scios, de kie li estas.
28 Jesuo do, instruante en
la templo, ekkriis kaj diris:
Vi ja min konas, kaj vi
ankaŭ scias, de kie mi estas;
kaj mi ne venis de mi mem;
sed Tiu, kiu min sendis,
estas vera, sed Lin vi ne
konas. 29 Mi Lin konas,
ĉar mi estas de Li; kaj Li
min sendis. 30 Oni do celis
kapti lin; sed neniu metis
sur lin sian manon, ĉar lia
horo ankoraŭ ne venis.
31 Kaj multaj el la hom-
amaso kredis al li, kaj diris:

Kiam la Kristo venos, ĉu li
faros pli multe da signoj, ol
ĉi tiu faris? 32 La Fariseoj
aŭdis la amason murmuranta
tion pri li, kaj la ĉefpastroj
kaj la Fariseoj sendis
oficistojn, por kapti lin.
33 Jesuo do diris al ili:
Ankoraŭ iom da tempo mi
estas kun vi, kaj mi foriras
al Tiu, kiu min sendis.
34 Vi min serĉos kaj ne
trovos; kaj kie mi estas, vi
ne povas tien veni. 35 Tial
la Judoj inter si diris: Kien
ĉi tiu iros, ke ni lin ne trovos?
ĉu li iros al la disĵetitoj
inter la Grekoj kaj instruos
la Grekojn? 36 Kia diro
estas tio, kion li diris: Vi
min serĉos kaj ne trovos,
kaj: Kie mi estas, vi ne
povas tien veni?

37 En la lasta tago, la
granda tago de la festo,
Jesuo staris kaj kriis, dirante:
Se iu soifas, tiu venu
al mi kaj trinku. 38 Kiu
kredas al mi, kiel la Skribo
diris, el ties ventro fluos
riveroj da viva akvo.
39 Sed tion li diris pri la
Spirito, kiun estis ricevontaj
tiuj, kiuj kredis al li; ĉar
la Spirito ankoraŭ ne estis
donita, ĉar Jesuo ankoraŭ
ne estis glorita. 40 Iuj do
el la homamaso, aŭdinte
tiujn vortojn, diris: Vere
ĉi tiu estas la Profeto.
41 Aliaj diris: Ĉi tiu estas
la Kristo. Sed kelkaj diris:
Tamen ĉu el Galileo la
Kristo venas? 42 Ĉu la
Skribo ne diris, ke la Kristo
venas el la idaro de David
kaj el la vilaĝo Bet-Leĥem,
kie David estis? 43 Tiel
fariĝis pro li malkonsento
inter la homamaso. 44 Kaj
iuj el ili volis kapti lin, sed
neniu metis sur lin la manojn.

45 Tiam la oficistoj revenis
al la ĉefpastroj kaj Fariseoj,
kaj ĉi tiuj diris al ili: Kial vi
lin ne alkondukis? 46 Respondis
la oficistoj: Ankoraŭ
neniam tiel parolis homo.
47 La Fariseoj do respondis
al ili: Ĉu vi ankaŭ estas
erarigitaj? 48 Ĉu kredis
al li iu el la regantoj, aŭ el
la Fariseoj? 49 Sed tiu
homamaso, kiu ne scias
la leĝon, estas malbenita.
50 Tiam Nikodemo (tiu, kiu
venis nokte al Jesuo, estante
unu el ili) diris al ili:
51 Ĉu nia leĝo juĝas iun, se
antaŭe oni ne aŭskultis lin,
kaj ne sciiĝis, kion li faras?
52 Ili respondis kaj diris al
li: Ĉu vi ankaŭ estas el
Galileo? Esploru, kaj vidu,
ke neniam el Galileo venas
profeto.

53 [Kaj ĉiu iris al sia domo;
**8** sed Jesuo iris al la
monto Olivarba. 2 Kaj
li revenis frumatene en la
templon, kaj la tuta popolo
venis al li; kaj li sidiĝis, kaj
instruadis ilin. 3 Kaj la
skribistoj kaj Fariseoj alkondukis
virinon, kaptitan
en adulto; kaj stariginte ŝin
en la mezo, 4 ili diris al
li: Majstro, ĉi tiu virino
estas kaptita adultante, en
la faro mem. 5 En la leĝo
Moseo ordonis al ni tiajn
ŝtonmortigi; sed kion vi
diras? 6 Kaj tion ili diris,
provante lin, por povi lin
akuzi pri io. Sed Jesuo sin
klinis, kaj per fingro skribis
sur la tero. 7 Kiam ili

ankoraŭ demandis lin, li leviĝis, kaj diris al ili: Kiu el vi estas senpeka, tiu ĵetu unua sur ŝin ŝtonon. 8 Kaj denove li sin klinis kaj skribis sur la tero. 9 Sed aŭdinte tion, ili eliris unu post alia, komencante de la plej maljunaj kaj ĝis la lastaj; kaj restis Jesuo sola, kaj la virino staranta en la mezo. 10 Kaj Jesuo leviĝis, kaj diris al ŝi: Virino, kie ili estas? Ĉu neniu vin kondamnis? 11 Kaj ŝi diris: Neniu, Sinjoro. Jesuo diris al ŝi: Ankaŭ mi vin ne kondamnas; iru, kaj de nun ne plu peku.]

12 Jesuo denove parolis al ili, dirante: Mi estas la lumo de la mondo; kiu min sekvas, tiu ne iros en mallumo, sed havos la lumon de la vivo. 13 La Fariseoj do diris al li: Vi atestas pri vi mem; via atesto ne estas vera. 14 Jesuo respondis kaj diris al ili: Kvankam mi atestas pri mi mem, tamen mia atesto estas vera; ĉar mi scias, de kie mi venis, kaj kien mi iras; sed vi ne scias, de kie mi venis, nek kien mi iras. 15 Vi juĝas laŭ la karno; mi juĝas neniun. 16 Tamen, eĉ se mi juĝas, mia juĝo estas vera; ĉar mi ne estas sola, sed mi kaj la Patro, kiu min sendis. 17 Estas ja skribite en via leĝo, ke la atesto de du homoj estas vera. 18 Mi estas atestanto pri mi mem, kaj la Patro, kiu min sendis, atestas pri mi. 19 Ili do diris al li: Kie estas via Patro? Respondis Jesuo: Vi konas nek min, nek mian Patron; se vi konus min, vi konus ankaŭ mian Patron. 20 Tiujn vortojn Jesuo parolis en la trezorejo, dum li instruis en la templo; kaj neniu arestis lin, ĉar lia horo ankoraŭ ne venis.

21 Jesuo do denove diris al ili: Mi foriras, kaj vi serĉos min, kaj vi mortos en via peko; kien mi iras, tien vi ne povas veni. 22 La Judoj do diris: Ĉu li sin mortigos? ĉar li diras: Kien mi iras, tien vi ne povas veni. 23 Kaj li diris al ili: Vi estas de malsupre, mi estas de supre; vi estas de ĉi tiu mondo, mi ne estas de ĉi tiu mondo. 24 Mi tial diris al vi, ke vi mortos en viaj pekoj; ĉar se vi ne kredos, ke mi estas, vi mortos en viaj pekoj. 25 Ili do diris al li: Kiu vi estas? Jesuo diris al ili: Laŭ tio, kion mi diradis al vi de la komenco. 26 Mi havas multon por diri kaj juĝi pri vi; sed Tiu, kiu min sendis, estas vera; kaj tion, kion mi aŭdis de Li, mi parolas al la mondo. 27 Ili ne komprenis, ke li parolas al ili pri la Patro. 28 Jesuo do diris: Kiam vi levos la Filon de homo, tiam vi scios, ke mi estas, kaj ke mi ne faras ion per mi mem; sed kiel la Patro instruis min, tion mi parolas. 29 Kaj Tiu, kiu min sendis, estas kun mi; Li ne lasis min sola; ĉar mi ĉiam faras tion, kio plaĉas al Li. 30 Dum li parolis tion, multaj kredis al li.

31 Jesuo do diris al la Judoj, kiuj kredis al li: Se

vi restos en mia vorto, vi
estas vere miaj disĉiploj ;
32 kaj vi scios la veron, kaj
la vero vin liberigos. 33 Ili
respondis al li : Ni estas id-
aro de Abraham, kaj ankor-
aŭ al neniu ni estis sklavoj ;
kial vi diras : Vi estos liber-
igitaj ? 34 Jesuo respondis
al ili: Vere, vere, mi diras al
vi: Ĉiu, kiu faras pekon, est-
as sklavo de peko. 35 Kaj
la sklavo ne ĉiam restas en
la domo, sed la filo ĉiam
restas. 36 Se do la Filo
vin liberigos, vi estos efekt-
ive liberaj. 37 Mi scias,
ke vi estas idaro de Abra-
ham ; sed vi celas mortigi
min, ĉar mia vorto ne pro-
gresas en vi. 38 Mi parol-
as tion, kion mi vidis ĉe mia
Patro ; kaj vi ankaŭ faras
tion, kion vi vidis ĉe via
patro. 39 Ili respondis
kaj diris al li : Nia patro
estas Abraham. Jesuo diris
al ili : Se vi estus Abraham-
idoj, vi farus la farojn de
Abraham. 40 Sed nun vi
celas mortigi min, homon,
kiu parolis al vi la veron,
kiun mi aŭdis de Dio ; tion
Abraham ne faris. 41 Vi
faras la farojn de via patro.
Tiam ili diris al li : Ni ne
naskiĝis per malĉasteco ;
unu Patron ni havas, Dion.
42 Jesuo diris al ili : Se Dio
estus via Patro, vi min amus;
ĉar de Dio mi elvenis, kaj
estas veninta ; ĉar mi ne
venis de mi mem, sed Li
min sendis. 43 Kial vi ne
komprenas mian parolon ?
Tial, ke vi ne povas aŭdi
mian vorton. 44 Vi estas
de patro, la diablo, kaj vi
volas fari la dezirojn de via
patro. Li estis hommortig-
anto de la komenco, kaj ne
staras en la vero, ĉar vero ne
estas en li. Kiam li parolas
mensogon, li parolas sian
propraĵon, ĉar li estas men-
soganto, kaj la patro de ĝi.
45 Sed tial, ke mi parolas la
veron, vi ne kredas al mi.
46 Kiu el vi pruvas kontraŭ
mi pekon ? Se mi diras la
veron, kial vi ne kredas al
mi ? 47 Kiu estas de Dio,
tiu aŭskultas la vortojn de
Dio ; vi ne aŭskultas, ĉar vi
ne estas el Dio. 48 La
Judoj respondis kaj diris al
li : Ĉu ne prave ni diras, ke
vi estas Samariano kaj hav-
as demonon ? 49 Jesuo
respondis : Mi ne havas
demonon ; sed mi honoras
mian Patron, kaj vi min
malhonoras. 50 Sed mi ne
serĉas mian gloron : estas
Unu, kiu serĉas kaj juĝas.
51 Vere, vere, mi diras al
vi : Se iu observos mian
vorton, tiu la morton nen-
iam vidos. 52 La Judoj
diris al li : Nun ni scias, ke
vi havas demonon. Mortis
Abraham, kaj la profetoj ;
kaj vi diras : Se iu observos
mian vorton, tiu la morton
neniam gustumos. 53 Ĉu
vi estas pli granda ol nia
patro Abraham, kiu mortis?
kaj la profetoj mortis ; kiu
vi pretendas esti ? 54 Jesuo
respondis: Se mi gloros min
mem, mia gloro estas nenio;
Tiu, kiu min gloras, estas
mia Patro, pri kiu vi diras,
ke Li estas via Dio; 55 kaj
vi Lin ne konis, sed mi Lin
konas ; kaj se mi diros, ke
mi Lin ne konas, mi estos,
kiel vi, mensoganto ; sed mi
Lin konas, kaj observas Lian
vorton. 56 Via patro

Abraham ĝojegis vidi mian
tagon, kaj li vidis kaj estis
ravita. 57 Tiam la Judoj
diris al li : Vi ankoraŭ ne
estas kvindekjara, kaj ĉu vi
vidis Abrahamon? 58 Jesuo
diris al ili : Vere, vere, mi
diras al vi : Antaŭ ol nask-
iĝis Abraham, mi ekzistas.
59 Tiam ili prenis ŝtonojn,
por ĵeti sur lin ; sed Jesuo
sin kaŝis, kaj eliris el la
templo.

9 KAJ preterirante, li vid-
is viron blindan de post
la naskiĝo. 2 Kaj liaj dis-
ĉiploj demandis lin, dirante:
Rabeno, kiu do pekis, ĉi tiu
viro, aŭ liaj gepatroj, ke li
naskiĝis blinda ? 3 Jesuo
respondis : Nek ĉi tiu viro
pekis, nek liaj gepatroj; sed
por ke la faroj de Dio aperu
en li. 4 Dum estas tago,
mi devas prilabori la farojn
de Tiu, kiu min sendis ; ven-
as la nokto, kiam neniu pov-
as labori. 5 Dum mi estas
en la mondo, mi estas la
lumo de la mondo. 6 Dir-
inte tion, li kraĉis sur la
teron, kaj faris el la kraĉaĵo
koton, kaj ŝmiris per la koto
la okulojn de la blindulo,
7 kaj diris al li : Iru, lavu
vin en la lageto de Ŝiloaĥ
(tio estas, Sendito). Li do
foriris, kaj sin lavis, kaj
revenis vidanta. 8 La
najbaroj do, kaj tiuj, kiuj
antaŭe vidis lin, ke li estas
almozulo, diris : Ĉu ĉi tiu
ne estas tiu, kiu sidis kaj
petis almozojn ? 9 Unuj
diris : Li estas ; aliaj diris :
Ne, sed li estas simila al tiu.
Li diris : Tiu mi estas.
10 Ili do diris al li : Kia-
maniere viaj okuloj mal-
fermiĝis ? 11 Li respondis
kaj diris : La homo, nom-
ata Jesuo, faris koton kaj
ŝmiris miajn okulojn, kaj
diris al mi : Iru al Ŝiloaĥ,
kaj vin lavu ; kaj mi iris,
kaj lavis min, kaj mi ricevis
vidpovon. 12 Tiam ili dir-
is al li : Kie li estas ? Li
diris : Mi ne scias.
13 Ili kondukis al la Far-
iseoj la iam blindan viron.
14 Sed estis sabato la tago,
en kiu Jesuo faris la koton
kaj malfermis liajn okulojn.
15 La Fariseoj do denove
demandis lin, kiamaniere li
ricevis vidpovon. Kaj li
diris al ili : Li metis koton
sur miajn okulojn, kaj mi
lavis min, kaj mi vidas.
16 Unuj do el la Fariseoj
diris : Ĉi tiu homo ne estas
de Dio, ĉar li ne observas la
sabaton. Aliaj diris : Kiel
povas homo pekulo fari tiajn
signojn ? Kaj malkonsento
estis inter ili. 17 Denove
ili diris al la blindulo: Kion
vi diras pri li rilate tion, ke
li malfermis viajn okulojn ?
Li diris : Li estas profeto.
18 La Judoj ne kredis pri li,
ke li estis antaŭe blinda, kaj
ke li ricevis vidpovon, ĝis
ili alvokis la gepatrojn de
tiu, kiu ricevis vidpovon,
19 kaj demandis ilin, dir-
ante : Ĉu ĉi tiu estas via
filo, kiu, vi diras, naskiĝis
blinda ? kiel do li nun vid-
as ? 20 Liaj gepatroj res-
pondis kaj diris : Ni scias,
ke ĉi tiu estas nia filo, kaj ke
li naskiĝis blinda ; 21 sed
kiel li nun vidas, ni ne scias;
kaj kiu malfermis liajn okul-
ojn, ni ne scias ; demandu
lin, li havas plenaĝon; li pri
si mem parolos. 22 Tion
diris la gepatroj, ĉar ili tim-

is la Judojn ; ĉar la Judoj
jam interkonsentis, ke se iu
konfesos, ke li estas la
Kristo, tiu estu forigita el la
sinagogo. 23 Tial la ge-
patroj diris : Li havas plen-
aĝon, demandu lin. 24 Ili
do denove alvokis la viron,
kiu estis blinda, kaj diris al
li : Donu gloron al Dio ; ni
certe scias, ke tiu homo est-
as pekulo. 25 Li do res-
pondis ; Ĉu li estas pekulo,
mi ne scias ; unu aferon mi
scias, ke mi estis blinda kaj
nun vidas. 26 Tiam ili
diris al li denove : Kion li
faris al vi ? kiamaniere li
malfermis viajn okulojn ?
27 Li respondis al ili : Mi
ĵus diris al vi, kaj vi ne
atentis ; kial vi volas de-
nove ĝin aŭdi ? ĉu vi ankaŭ
volas fariĝi liaj disĉiploj ?
28 Tiam ili insultis lin, kaj
diris : Vi estas lia disĉiplo,
sed ni estas disĉiploj de
Moseo. 29 Ni scias, ke
Dio parolis al Moseo ; sed
pri ĉi tiu, ni ne scias, de kie
li estas. 30 La viro res-
pondis kaj diris al ili : Jen
la mirindaĵo, ke vi ne scias,
de kie li estas, kaj tamen li
malfermis miajn okulojn.
31 Ni scias, ke Dio ne atent-
as pekulojn ; sed se iu estas
adoranto de Dio kaj plen-
umas Lian volon, tiun Li
atentas. 32 De la kom-
enco de la mondo oni nen-
iam aŭdis, ke iu malfermis
la okulojn de homo, kiu
naskiĝis blinda. 33 Se ĉi
tiu homo ne estus de Dio, li
nenion povus fari. 34 Ili
respondis kaj diris al li : Vi
tute naskiĝis en pekoj, kaj
ĉu vi nin instruas ? Kaj ili
forpelis lin eksteren.

35 Jesuo aŭdis, ke ili for-
pelis lin ; kaj trovinte lin,
li diris al li : Ĉu vi kredas
al la Filo de Dio ? 36 Li
respondis kaj diris : Kiu li
estas, Sinjoro, por ke mi
kredu al li ? 37 Jesuo dir-
is al li : Vi lin vidis ; kaj
li estas tiu, kiu parolas kun
vi. 38 Kaj li diris : Sin-
joro, mi kredas. Kaj li
adorkliniĝis al li. 39 Kaj
Jesuo diris : Por juĝo mi
venis en ĉi tiun mondon, por
ke la nevidantoj vidu, kaj
ke la vidantoj fariĝu blind-
aj. 40 Kaj tion aŭdis tiuj
el la Fariseoj, kiuj estis kun
li; kaj ili diris al li: Ĉu ni an-
kaŭ estas blindaj ? 41 Jesuo
diris al ili : Se vi estus
blindaj, vi ne havus pekon ;
sed nun vi diras ; Ni vidas ;
via peko do restas.

10 VERE, vere, mi diras al
vi : Kiu eniras en la
ŝafejon ne tra la pordo, sed
aliloke suprengrimpas, tiu
estas ŝtelisto kaj rabisto.
2 Sed kiu eniras tra la pordo,
tiu estas la paŝtisto de la
ŝafoj. 3 Al tiu la pordisto
malfermas ; kaj la ŝafoj
aŭskultas lian voĉon, kaj li
alvokas laŭ nomoj siajn
proprajn ŝafojn, kaj elkon-
dukas ilin. 4 Kaj kiam li
kondukis eksteren siajn ŝaf-
ojn, li iras antaŭ ili, kaj la
ŝafoj lin sekvas, ĉar ili kon-
as lian voĉon. 5 Kaj fremd-
ulon ili ne sekvos, sed for-
kuros de li, ĉar ili ne konas
la voĉon de fremduloj.
6 Tiun alegorion Jesuo diris
al ili ; sed ili ne komprenis,
kiajn aferojn li parolas al
ili.

7 Jesuo do diris denove al
ili : Vere, vere, mi diras al

vi : Mi estas la pordo de la
ŝafoj. 8 Ĉiuj, kiuj venis
pli frue ol mi, estas ŝtelistoj
kaj rabistoj ; sed la ŝafoj ne
aŭskultis ilin. 9 Mi estas
la pordo ; se iu tra mi enir-
as, tiu estos savita ; kaj li
eniros kaj eliros, kaj trovos
paŝtaĵon. 10 La ŝtelisto
ne venas, krom por ŝteli kaj
buĉi kaj pereigi ; mi venis,
por ke ili havu vivon, kaj
havu ĝin abunde. 11 Mi
estas la bona paŝtisto ; la
bona paŝtisto demetas sian
vivon por la ŝafoj. 12 La
dungito, kaj tiu, kiu ne est-
as paŝtisto, kies propraĵo la
ŝafoj ne estas, ekvidas la
lupon venanta kaj lasas la
ŝafojn kaj forkuras ; kaj la
lupo ilin kaptas kaj dispelas;
13 li forkuras tial, ke li estas
dungito kaj ne zorgas pri la
ŝafoj. 14 Mi estas la bona
paŝtisto, kaj mi konas la
miajn, kaj la miaj min kon-
as 15 tiel same, kiel la
Patro min konas, kaj mi
konas la Patron ; kaj mi
demetas mian vivon por la
ŝafoj. 16 Kaj aliajn ŝafojn
mi havas, kiuj ne estas de ĉi
tiu gregejo ; ilin ankaŭ mi
devas alkonduki, kaj ili
aŭskultos mian voĉon ; kaj
estos unu grego, unu paŝt-
isto. 17 Pro tio la Patro
min amas, ke mi demetas
mian vivon, por ke mi ĝin
reprenu. 18 Neniu ĝin
forprenas de mi, sed mi ĝin
demetas memvole. Mi hav-
as la rajton ĝin demeti, kaj
mi havas la rajton ĝin re-
preni. Ĉi tiun ordonon mi
ricevis de mia Patro.
19 Denove fariĝis malkon-
sento inter la Judoj pro tiuj
diroj. 20 Kaj multaj el
ili diris : Li havas demonon
kaj estas freneza ; kial vi
lin aŭskultas ? 21 Aliaj
diris : Tiuj ne estas diroj de
demonhavanto. Ĉu demono
povas malfermi la okulojn
de blinduloj ?
22 Okazis la festo de in-
aŭguro en Jerusalem, kaj
estis vintro ; 23 kaj Jesuo
promenis en la templo, en
la portiko de Salomono.
24 La Judoj do ĉirkaŭis lin,
kaj diris al li : Ĝis kiam vi
tenas en dubo nian animon ?
Se vi estas la Kristo, diru al
ni malkaŝe. 25 Jesuo res-
pondis al ili : Mi diris al vi,
kaj vi ne kredas ; la farojn,
kiujn mi faras en la nomo de
mia Patro, atestas pri mi.
26 Sed vi ne kredas, ĉar
vi ne estas el miaj ŝafoj.
27 Miaj ŝafoj aŭskultas mian
voĉon, kaj mi ilin konas, kaj
ili min sekvas ; 28 kaj mi
donas al ili eternan vivon ;
kaj ili neniam pereos, kaj
neniu ilin forkaptos el mia
mano. 29 Mia Patro, kiu
donis ilin al mi, superas
ĉion ; kaj neniu povas ilin
forkapti el la mano de mia
Patro. 30 Mi kaj la Patro
estas unu. 31 Tiam la
Judoj denove prenis ŝton-
ojn, por ŝtonmortigi lin.
32 Jesuo respondis al ili :
Multajn bonajn farojn mi
montris al vi de mia Patro ;
pro kiu el ili vi volas ŝton-
mortigi min ? 33 La Jud-
oj respondis : Ne pro bona
faro ni volas ŝtonmortigi vin,
sed pro blasfemo, kaj ĉar vi,
estante homo, pretendas esti
Dio. 34 Jesuo respondis :
Ĉu ne estas skribite en via
leĝo : Mi diris : Vi estas
dioj ? 35 Se li nomis dioj

tiujn, al kiuj venis la vorto
de Dio (kaj la Skribo ne
povas esti nuligita), 36 ĉu
vi diras pri tiu, kiun la
Patro konsekris kaj sendis
en la mondon : Vi blasfem-
as ; ĉar mi diris : Mi estas
Filo de Dio ? 37 Se mi ne
faras la farojn de mia Patro,
ne kredu al mi. 38 Sed se
mi faras ilin, kvankam vi
ne kredas al mi, kredu la
farojn, por ke vi sciu kaj
komprenu, ke la Patro estas
en mi, kaj mi en la Patro.
39 Ili denove celis kapti lin,
sed li iris for de ilia mano.
40 Li foriris denove trans
Jordanon tien, kie Johano
unue baptis, kaj tie li rest-
adis. 41 Kaj multaj venis
al li, kaj diris : Johano ja
ne faris signon ; sed ĉio,
kion Johano diris pri ĉi tiu,
estis vera. 42 Kaj tie
multaj kredis al li.

11 KAJ estis unu malsan-
ulo, nomata Lazaro, de
Betania, la vilaĝo de Maria
kaj ŝia fratino Marta. 2 Tiu
Maria, kies frato Lazaro est-
is malsana, estis tiu sama,
kiu ŝmiris la Sinjoron per
ŝmiraĵo kaj viŝis liajn pied-
ojn per siaj haroj. 3 La
fratinoj do sendis al li, dir-
ante: Sinjoro, jen tiu, kiun vi
amas, estas malsana. 4 Sed
Jesuo, aŭdinte tion, diris :
Ĉi tiu malsano estas ne por
la morto, sed por la gloro de
Dio, por ke la Filo de Dio
estu per ĝi glorata. 5 Kaj
Jesuo amis Martan kaj ŝian
fratinon kaj Lazaron. 6 Kaj
kiam li sciiĝis, ke tiu estas
malsana, li restis ankoraŭ
du tagojn en la loko, kie li
estis. 7 Poste li diris al la
disĉiploj : Ni iru returne en
Judujon. 8 La disĉiploj
diris al li: Rabeno, la Judoj
ĵus celis ŝtonmortigi vin ;
kaj ĉu vi denove iras tien ?
9 Jesuo respondis : Ĉu ne
estas dek du horoj en la
tago ? Se iu iras dum la
tago, li ne faletas, ĉar li
vidas la lumon de ĉi tiu
mondo. 10 Sed se iu iras
dum la nokto, li faletas, ĉar
en li ne estas la lumo.
11 Tion li parolis, kaj poste li
diris al ili : Nia amiko Laz-
aro endormiĝis, sed mi iras,
por veki lin el lia dormo.
12 La disĉiploj do diris :
Sinjoro, se li endormiĝis, li
resaniĝos. 13 Jesuo parol-
is pri lia morto ; sed ili
supozis, ke li parolas pri
ripozo en dormo. 14 Tiam
Jesuo diris al ili klare : Laz-
aro jam mortis. 15 Kaj
pro vi mi ĝojas, ke mi ne
ĉeestis tie, por ke vi kredu ;
tamen ni iru al li. 16 Tiam
Tomaso, nomata Didimo,
diris al siaj kundisĉiploj :
Ni ankaŭ iru, por ke ni
mortu kun li.
17 Kiam Jesuo alvenis, li
trovis lin jam kvar tagojn
entombigita. 18 Kaj Be-
tania estis proksime de Je-
rusalem, en la distanco de
ĉirkaŭ dek kvin stadioj ;
19 kaj multaj el la Judoj
jam venis al Marta kaj
Maria, por konsoli ilin pri
ilia frato. 20 Marta do,
kiam ŝi eksciis, ke Jesuo al-
proksimiĝas, iris al li ren-
konte ; sed Maria ankoraŭ
sidis en la domo. 21 Tiam
diris Marta al Jesuo : Sin-
joro, se vi estus ĉi tie, mia
frato ne estus mortinta.
22 Sed eĉ nun mi scias, ke
kion ajn vi petos de Dio,

tion Dio donos al vi. 23 Je-
suo diris al ŝi : Via frato
releviĝos. 24 Marta diris
al li : Mi scias, ke li relev-
iĝos ĉe la releviĝo en la
lasta tago. 25 Jesuo diris
al ŝi : Mi estas la releviĝo
kaj la vivo ; kiu kredas al
mi, eĉ se li estos mortinta,
tiu vivos, 26 kaj ĉiu, kiu
vivas kaj kredas al mi, por
ĉiam ne mortos. Ĉu vi tion
kredas ? 27 Ŝi diris al li :
Jes, Sinjoro, mi jam kredas,
ke vi estas la Kristo, la Filo
de Dio, la venanta en la
mondon. 28 Kaj dirinte
tion, ŝi foriris, kaj vokis se-
krete sian fratinon Maria,
dirante : La Majstro ĉeestas,
kaj vokas vin. 29 Kaj ŝi,
aŭdinte tion, leviĝis rapide
kaj iris al li. 30 (Sed
Jesuo ankoraŭ ne eniris en
la vilaĝon, sed estis en la
loko, kie Marta lin renkont-
is.) 31 La Judoj do, kiuj
estis kun ŝi en la domo kaj
konsolis ŝin, vidinte, ke
Maria leviĝis subite kaj elir-
is, sekvis ŝin, dirante : Ŝi
iras al la tombo, por plori
tie. 32 Kiam Maria al-
venis al la loko, kie Jesuo
estis, kaj lin vidis, ŝi falis
antaŭ liaj piedoj, dirante :
Sinjoro, se vi estus ĉi tie,
mia frato ne estus mortinta.
33 Kiam do Jesuo vidis ŝin
ploranta kaj la Judojn an-
kaŭ, kiuj venis kun ŝi, plor-
antaj, li ĝemis en la spirito
kaj maltrankviliĝis, 34 kaj
diris : Kie vi lin kuŝigis ?
Ili diris al li : Sinjoro, venu
kaj vidu. 35 Jesuo larmis.
36 La Judoj do diris : Jen
kiel li lin amis ! 37 Sed
kelkaj el ili diris: Ĉu ĉi tiu,
kiu malfermis la okulojn de
la blindulo, ne povus kaŭzi
ankaŭ, ke ĉi tiu homo ne mor-
tu ? 38 Tiam Jesuo, denove
ĝemante en si, venis al la
tombo. Ĝi estis kaverno, kaj
sur ĝi kuŝis ŝtono. 39 Jesuo
diris : Forprenu la ŝtonon.
Marta, la fratino de la mort-
into, diris al li : Sinjoro, li
jam malbonodoras, ĉar li
estis tie kvar tagojn. 40 Je-
suo diris al ŝi : Ĉu mi ne
diris al vi, ke se vi kredos,
vi vidos la gloron de Dio ?
41 Oni do forprenis la ŝton-
on. Kaj Jesuo levis siajn
okulojn, kaj diris : Patro,
mi dankas Vin, ke Vi min
aŭskultis. 42 Kaj mi sciis,
ke Vi ĉiam aŭskultas min ;
sed pro la ĉirkaŭstaranta
homamaso mi tion diris, por
ke ili kredu, ke Vi min send-
is. 43 Kaj dirinte tion, li
kriis per laŭta voĉo : Lazaro,
elvenu. 44 Kaj la mortinto
elvenis, kun la manoj kaj
piedoj ligitaj per tombotuk-
oj ; kaj lia vizaĝo estis ĉir-
kaŭligita per viŝtuko. Jesuo
diris al ili : Malligu lin, kaj
lasu lin iri.

45 Tiam multaj el la Jud-
oj, kiuj venis al Maria, kaj
vidis, kion li faris, kredis al
li. 46 Sed kelkaj el ili
foriris al la Fariseoj, kaj
rakontis al ili tion, kion
Jesuo faris.

47 Tial la ĉefpastroj kaj la
Fariseoj kunvenigis sinedri-
on, kaj diris : Kion ni far-
as ? Ĉar ĉi tiu homo faras
multajn signojn ; 48 se ni
lasos lin tiel, ĉiuj kredos al
li, kaj la Romanoj venos kaj
forigos nian lokon kaj nian
nacion. 49 Sed unu el ili,
Kajafas, ĉefpastro en tiu
sama jaro, diris al ili : Vi

scias nenion, 50 nek kon-
sideras, ke bone estas por
vi, ke unu homo mortu por
la popolo, kaj ke la tuta
nacio ne pereu. 51 Sed li
diris tion ne de si mem; sed
estante ĉefpastro en tiu jaro,
li profetis, ke Jesuo mortos
por la nacio ; 52 kaj ne
nur por la nacio, sed ankaŭ
por ke li kunvenigu en unu la
ĉie disĵetitajn filojn de Dio.
53 De post tiu tago do ili
konsiliĝis, por lin mortigi.
54 Tial Jesuo ne plu iris
publike inter la Judoj, sed
foriris de tie en la kampar-
on apud la dezerto, en urbon
nomatan Efraim ; kaj tie li
restadis kun la disĉiploj.
55 Kaj la Pasko de la Judoj
proksimiĝis, kaj multaj su-
preniris el la kamparo al
Jerusalem antaŭ la Pasko,
por sin sanktigi. 56 Ili do
serĉis Jesuon, kaj parolis
inter si, starante en la
templo : Kion vi pensas ?
Ĉu ke li ne venos al la festo ?
57 Kaj la ĉefpastroj kaj la
Fariseoj jam antaŭe ordonis,
ke se iu scias, kie li estas,
tiu montru tion, por ke oni
lin kaptu.
12 JESUO de ses tagojn
antaŭ la Pasko venis al
Betania, kie estis Lazaro,
kiun Jesuo relevis el inter
la mortintoj. 2 Oni do
pretigis por li tie vesper-
manĝon, kaj Marta servadis;
sed Lazaro estis unu el tiuj,
kiuj sidis kun li ĉe manĝo.
3 Tiam Maria prenis funton
da pura narda ŝmiraĵo tre
multekosta, ŝmiris la pied-
ojn de Jesuo, kaj viŝis liajn
piedojn per siaj haroj ; kaj
la domo pleniĝis de la odoro
de la ŝmiraĵo. 4 Sed diris
Judas Iskariota, unu el liaj
disĉiploj, kiu estis lin per-
fidonta : 5 Kial oni ne
vendis ĉi tiun ŝmiraĵon por
tricent denaroj kaj donis al
malriĉuloj ? 6 Tion li dir-
is, ne ĉar li zorgis pri la mal-
riĉuloj ; sed ĉar li estis ŝtel-
isto, kaj havis la monujon
kaj forprenadis tion, kion
oni metis en ĝin. 7 Sed
Jesuo diris : Lasu ŝin kon-
servi ĝin por la tago de mia
entombigo. 8 Ĉar la mal-
riĉulojn vi ĉiam havas kun
vi, sed min vi ne ĉiam havas.
9 La amaso de la Judoj do
sciiĝis, ke li estas tie ; kaj
ili venis ne nur pro Jesuo,
sed ankaŭ por vidi Lazaron,
kiun li levis el la mortintoj.
10 Sed la ĉefpastroj konsil-
iĝis, ke ili mortigu ankaŭ
Lazaron ; 11 ĉar pro li
multaj Judoj foriris, kaj
kredis al Jesuo.
12 En la sekvanta tago
granda homamaso, veninte
al la festo, kaj sciiĝinte, ke
Jesuo venas al Jerusalem,
13 prenis branĉojn de la
palmoj, kaj iris al li ren-
konte, kaj kriis : Hosana !
Estu benata la Reĝo de Iz-
rael, kiu venas en la nomo
de la Eternulo ! 14 Kaj
Jesuo, trovinte junan azen-
on, sidis sur ĝi, kiel estas
skribite : 15 Ne timu,
filino de Cion : jen via Reĝo
venas, sidanta sur ido de
azeno. 16 Tion la dis-
ĉiploj unue ne komprenis ;
sed post la gloriĝo de Jesuo
ili rememoris, ke tio estis
skribita pri li kaj ke oni
faris al li tion. 17 La
homamaso do, kiu ĉeestis
kun li, kiam li elvokis Laz-
aron el la tombo, kaj levis

lin el la mortintoj, atestis
pri li. 18 Pro tio ankaŭ la
homamaso iris al li ren-
konte, ĉar ili sciiĝis, ke li
faris tiun signon. 19 La
Fariseoj do diris inter si :
Vidu, kiel nenio prosperis
al vi ; jen la mondo eliris
post li.

20 Kaj inter tiuj, kiuj al-
vojaĝis por adorkliniĝi ĉe
la festo, estis iuj Grekoj ;
21 tiuj do venis al Filipo,
kiu estis el Betsaida Galilea,
kaj petis lin, dirante : Sin-
joro, ni volas vidi Jesuon.
22 Filipo venis kaj sciigis
Andreon; kaj poste Andreo
kaj Filipo venis kaj sciigis
Jesuon. 23 Sed Jesuo res-
pondis al ili, dirante: Venis
la horo, por ke la Filo de
homo estu glorata. 24 Vere,
vere, mi diras al vi : Se la
tritika grenero ne falas en
la teron kaj ne mortas, ĝi
restas sola ; sed se ĝi mortas,
ĝi donas multe da frukto.
25 Kiu amas sian vivon, tiu
ĝin perdas ; kaj kiu mal-
amas sian vivon en ĉi tiu
mondo, tiu ĝin konservos
ĝis eterna vivo. 26 Se iu
min servas, tiu sekvu min ;
kaj kie mi estas, tie ankaŭ
estos mia servanto ; se iu
min servas, tiun la Patro
honoros. 27 Nun mal-
trankviliĝas mia animo; kaj
kion mi diru ? Patro, savu
min el ĉi tiu horo. Sed por
tio mi venis ĝis ĉi tiu horo.
28 Patro, gloru Vian nomon.
Tiam voĉo venis el la ĉielo :
Mi jam gloris ĝin kaj denove
gloros. 29 Do la apudstar-
anta homamaso, aŭdinte,
diris, ke tondris ; aliaj dir-
is : Anĝelo parolis al li.
30 Jesuo respondis kaj dir-
is : Ne por mi venis tiu
voĉo, sed por vi. 31 Nun
estas la juĝo de ĉi tiu mondo ;
nun la estro de ĉi tiu mondo
estos elpelita. 32 Kaj mi,
se mi estos suprenlevita de
sur la tero, altiros al mi
ĉiujn homojn. 33 Tion li
diris, per aludo montrante,
per kia morto li mortos.
34 La homamaso respondis
al li : Ni aŭdi el la leĝo, ke
la Kristo restados por ĉiam;
kaj kiel vi diras : La Filo
de homo devas esti supren-
levita ? Kiu estas ĉi tiu
Filo de homo ? 35 Jesuo
do diris al ili : Ankoraŭ
mallongan tempon estas la
lumo kun vi. Iradu, dum
vi havas la lumon, por ke la
mallumo ne venu sur vin ;
ĉar tiu, kiu iradas en mal-
lumo, ne scias, kien li iras.
36 Dum vi havas lumon,
kredu al la lumo, por ke vi
fariĝu filoj de lumo.

Tion parolis Jesuo, kaj li
foriris, kaj sin kaŝis for de
ili. 37 Sed kvankam li
jam faris tiom da signoj an-
taŭ ili, tamen ili ne kredis
al li ; 38 por ke plenum-
iĝu la vorto de la profeto
Jesaja, kiun li parolis :

Ho Eternulo, kiu kredis
nian raporton ?
Kaj super kiu malkaŝiĝis
la brako de la Eternulo?

39 Pro tio ili ne povis kredi,
ĉar Jesaja diris plue :
40 Li blindigis iliajn okul-
ojn kaj sensentigis
ilian koron,
Por ke ili ne vidu per
siaj okuloj, kaj ke ili
ne komprenu per sia
koro,
Kaj ke ili ne konvertiĝu,
Kaj ke Mi ilin ne sanigu.

41 Tion diris Jesaja, ĉar li
vidis lian gloron kaj parolis
pri li. 42 Tamen eĉ el la
regantoj multaj kredis al li;
sed pro la Fariseoj ili ne
konfesis lin, por ke ili ne
estu elpelitaj el la sinagogo;
43 ĉar ili ŝatis la laŭdon de
homoj pli, ol la gloron de
Dio.
44 Kaj Jesuo kriis kaj
diris: Kiu kredas al mi,
tiu kredas ne al mi, sed al
Tiu, kiu min sendis. 45 Kaj
kiu vidas min, tiu vidas
ankaŭ Tiun, kiu min sendis.
46 Mi venis lumo en la
mondon, por ke ĉiu, kiu
kredas al mi, ne restadu en
mallumo. 47 Kaj se iu
aŭdas miajn dirojn kaj ne
plenumas ilin, mi lin ne
juĝas; ĉar mi venis, ne por
juĝi la mondon, sed por savi
la mondon. 48 Tiu, kiu
forrifuzas min kaj ne akceptas
miajn dirojn, havas
juĝonton; la vorto, kiun mi
parolis, juĝos lin en la lasta
tago. 49 Ĉar mi ne parolis
de mi mem; sed la Patro,
kiu sendis min, mem ordonis
al mi, kion mi parolu, kaj
kion mi diru. 50 Kaj mi
scias, ke Lia ordono estas
eterna vivo; kion do mi
parolas, ĝuste kiel la Patro
diris al mi, tiel mi parolas.

13 KAJ antaŭ la Paska
festo Jesuo, sciante, ke
lia horo venis, por ke li
transiru el ĉi tiu mondo al la
Patro, aminte siajn proprulojn,
kiuj estis en la mondo,
amis ilin ĝis la fino. 2 Kaj
dum la vespermanĝo, kiam
la diablo jam metis en la
koron de Judas Iskariota, filo
de Simon, la intencon perfidi
lin, 3 Jesuo, sciante, ke
la Patro donis ĉion en liajn
manojn, kaj ke li venis de Dio
kaj iras al Dio, 4 leviĝis de
la vespermanĝo kaj demetis
siajn vestojn; kaj li prenis
viŝtukon, kaj sin zonis.
5 Poste li verŝis akvon en la
pelvon, kaj komencis lavi la
piedojn de la disĉiploj kaj
viŝi ilin per la tuko, per kiu
li estis zonita. 6 Tiam li
venis al Simon Petro. Ĉi
tiu diris al li: Sinjoro, ĉu
vi lavas al mi la piedojn?
7 Jesuo respondis kaj diris
al li: Kion mi faras, vi nun
ne scias, sed poste vi komprenos.
8 Petro diris al li:
Vi ja neniam lavos miajn
piedojn. Respondis al li
Jesuo: Se mi ne lavas vin,
vi ne partoprenas kun mi.
9 Simon Petro diris al li:
Sinjoro, ne nur miajn piedojn,
sed ankaŭ la manojn kaj
la kapon. 10 Jesuo diris
al li: Kiu sin jam banis, tiu
bezonas nur, ke oni lavu la
piedojn, kaj li estas tuta
pura; kaj vi estas puraj,
tamen ne ĉiuj. 11 Ĉar li
konis tiun, kiu perfidos lin;
tial li diris: Vi ne ĉiuj
estas puraj.
12 Kiam do li jam lavis
iliajn piedojn kaj surmetis
siajn vestojn kaj denove sidiĝis,
li diris al ili: Ĉu vi
scias, kion mi faris al vi?
13 Vi nomas min Majstro
kaj Sinjoro; kaj prave vi
diras, ĉar tia mi estas.
14 Se do mi, la Sinjoro kaj
la Majstro, lavis viajn piedojn,
vi ankaŭ devas inter vi
lavi la piedojn. 15 Ĉar mi
donis al vi ekzemplon, por
ke vi ankaŭ faru tion, kion
mi faris al vi. 16 Vere,
vere, mi diras al vi: Sklavo

ne estas pli granda ol lia sin-
joro ; nek estas la sendito
pli granda ol la sendinto.
17 Se ĉi tion vi scias, vi estas
feliĉaj, se tion vi faras.
18 Ne pri vi ĉiuj mi parolas;
mi scias, kiujn mi elektis ;
sed por ke plenumiĝu la
Skribo : Tiu, kiu manĝas
mian panon, levis kontraŭ
min la piedon. 19 De nun
mi parolas al vi pri tio,
antaŭ ol ĝi okazos, por ke,
kiam ĝi okazos, vi kredu, ke
mi estas. 20 Vere, vere,
mi diras al vi : Kiu akcept-
as tiun, kiun mi sendas, tiu
akceptas min ; kaj kiu min
akceptas, tiu akceptas Tiun,
kiu min sendis.
21 Dirinte tion, Jesuo mal-
trankviliĝis en spirito, kaj
ateste parolis, dirante: Vere,
vere, mi diras al vi, ke unu
el vi min perfidos. 22 Tiam
la disĉiploj rigardis unu la
alian, dubante pri kiu li
parolas. 23 Estis apud la
sino de Jesuo unu el liaj dis-
ĉiploj, kiun Jesuo amis.
24 Simon Petro do faris
signon al li, ke li demandu,
pri kiu li parolis. 25 Tiu
do, kliniĝante al la brusto
de Jesuo, diris al li : Sin-
joro, kiu ĝi estas? 26 Jesuo
respondis : Ĝi estas tiu, por
kiu mi trempos la pecon kaj
donos al li. Kaj trempinte
la pecon, li donis ĝin al
Judas Iskariota, filo de Si-
mon. 27 Kaj post la peco,
tiam Satano eniris en lin.
Jesuo do diris al li : Kion
vi faras, tion faru senpro-
kraste. 28 Sed neniu el la
kunmanĝantoj sciis, kial li
diris al li tion. 29 Iuj
pensis, ĉar Judas havis la
monujon, ke Jesuo diris al
li : Aĉetu tion, kion ni be-
zonas por la festo ; aŭ ke li
donu ion al la malriĉuloj.
30 Li do, ricevinte la pecon,
tuj eliris ; kaj estis nokto.
31 Kiam li eliris, Jesuo
diris : Nun la Filo de homo
estas glorata, kaj Dio estas
glorata en li ; 32 kaj Dio
gloros lin en Si mem, kaj
tuj Li gloros lin. 33 In-
fanoj, ankoraŭ mallongan
tempon mi estas kun vi. Vi
min serĉos ; kaj kiel mi dir-
is al la Judoj : Kien mi iras,
tien vi ne povas veni, tiel
ankaŭ al vi mi nun diras.
34 Novan ordonon mi donas
al vi, ke vi amu unu alian ;
kiel mi amis vin, tiel vi an-
kaŭ amu unu alian. 35 Per
tio ĉiuj homoj scios, ke vi
estas miaj disĉiploj, se vi
havos amon unu al alia.
36 Simon Petro diris al li:
Sinjoro, kien vi iras? Jesuo
respondis : Kien mi iras, vi
ne povas min sekvi nun,
sed poste vi min sekvos.
37 Petro diris al li : Sinjoro,
kial mi ne povas vin sekvi
nun? mi demetos por vi
mian vivon. 38 Jesuo res-
pondis al li : Ĉu vi demetos
por mi vian vivon? Vere,
vere, mi diras al vi : La
koko ne krios, antaŭ ol vi
min malkonfesos tri fojojn.
14 NE maltrankviliĝu via
koro ; vi kredas al Dio,
kredu ankaŭ al mi. 2 Ĉe
la domo de mia Patro estas
multe da loĝejoj ; se ne tiel
estus, mi dirus al vi ; mi
iras, por pretigi por vi lok-
on. 3 Kaj se mi iros kaj
pretigos por vi lokon, mi
revenos kaj ricevos vin al
mi mem, por ke vi ankaŭ
estu tie, kie mi estas.

4 Kaj kien mi iras, vi scias,
kaj vi konas la vojon. 5 To-
maso diris al li : Sinjoro, ni
ne scias, kien vi iras ; kiel
ni konas la vojon ? 6 Jesuo
diris al li : Mi estas la vojo
kaj la vero kaj la vivo ;
neniu venas al la Patro krom
per mi. 7 Se vi min konus,
vi konus ankaŭ mian Patr-
on ; kaj de nun vi konas Lin
kaj Lin vidis. 8 Filipo
diris al li : Sinjoro, montru
al ni la Patron, kaj por ni
tio sufiĉos. 9 Jesuo diris
al li : Ĉu mi estas kun vi
tiel longan tempon, kaj vi
min ne konas, Filipo ? tiu,
kiu vidis min, vidis ankaŭ
la Patron ; kiel vi diras :
Montru al ni la Patron ?
10 Ĉu vi ne kredas, ke mi
estas en la Patro kaj la
Patro en mi ? la vortojn,
kiujn mi parolas al vi, mi
parolas ne de mi mem ; sed
la Patro, restanta en mi, far-
as Siajn farojn. 11 Kredu
al mi, ke mi estas en la
Patro, kaj la Patro en mi ;
aŭ almenaŭ kredu al mi pro
la faroj mem. 12 Vere,
vere, mi diras al vi : Kiu
kredas al mi, tiu ankaŭ far-
os la farojn, kiujn mi faras ;
kaj li faros pli grandajn ol
tiuj, ĉar mi iras al la Patro.
13 Kaj kion ajn vi petos en
mia nomo, tion mi faros, por
ke la Patro estu glorata en
la Filo. 14 Se vi petos ion
de mi en mia nomo, tion mi
faros. 15 Se vi min amas,
vi observos miajn ordonojn.
16 Kaj mi petos la Patron,
kaj Li donos al vi alian
Parakleton, por ke li rest-
adu kun vi por ĉiam; 17 tiu
estas la Spirito de la vero,
kiun la mondo ne povas ak-
cepti, ĉar ĝi lin ne vidas nek
konas ; vi lin konas, ĉar li
restadas kun vi kaj estos en
vi. 18 Mi ne lasos vin
orfaj ; mi venas al vi.
19 Ankoraŭ iom da tempo,
kaj la mondo ne plu vidos
min, sed vi vidos min ; ĉar
mi vivas, tial vi ankaŭ viv-
os. 20 En tiu tago vi scios,
ke mi estas en mia Patro,
kaj vi en mi, kaj mi en vi.
21 Kiu havas miajn ordon-
ojn kaj observas ilin, tiu
estas, kiu min amas ; kaj
kiu min amas, tiu estos am-
ata de mia Patro, kaj mi
amos lin, kaj elmontros min
al li. 22 Judas (ne la
Iskariota) diris al li : Sin-
joro, kio okazis, ke vi el-
montros vin al ni, kaj ne al
la mondo ? 23 Jesuo res-
pondis kaj diris al li : Se iu
min amas, tiu observos mian
vorton ; kaj mia Patro lin
amos ; kaj ni venos al li kaj
faros loĝon kun li. 24 Kiu
min ne amas, tiu ne observ-
as miajn vortojn ; kaj la
vorto, kiun vi aŭdas, estas
ne mia, sed de la Patro, kiu
min sendis.

25 Tion mi parolis al vi,
dum mi ĉe vi restas. 26 Sed
la Parakleto, la Sankta Spir-
ito, kiun la Patro sendos en
mia nomo, instruos vin pri
ĉio, kaj vin rememorigos pri
ĉio, kion mi diris al vi.
27 Pacon mi lasas al vi ;
mian pacon mi donas al vi ;
ne kiel la mondo donas, mi
donas al vi. Ne maltran-
kviliĝu via koro, nek sen-
kuraĝiĝu. 28 Vi aŭdis, ke
mi diris al vi : Mi foriras,
kaj mi revenas al vi. Se vi
min amus, vi ĝojus pro tio,
ke mi iras al la Patro, ĉar la

Patro estas pli granda ol mi.
29 Kaj nun mi diris al vi,
antaŭ ol ĝi okazos, por ke vi
kredu, kiam ĝi okazos.
30 De nun mi jam ne multe
parolos kun vi ; ĉar la estro
de la mondo venas ; kaj li
havas nenion en mi; 31 sed
por ke la mondo sciu, ke mi
amas la Patron, kaj kiel la
Patro ordonis al mi, tiel mi
faras. Leviĝu ; ni foriru de
ĉi tie.
15 MI estas la vera vin-
berarbo, kaj mia Patro
estas la kultivisto. 2 Ĉiun
nefruktodonan branĉon en
mi Li forprenas ; kaj ĉiun
fruktodonan branĉon Li pur-
igas, por ke ĝi donu pli da
frukto. 3 Jam vi estas
puraj pro la vorto, kiun mi
parolis al vi. 4 Restadu
en mi, kaj mi en vi. Kiel la
branĉo ne povas de si mem
doni frukton, se ĝi ne restas
en la vinberarbo, tiel ankaŭ
vi ne povas, se vi ne restas
en mi. 5 Mi estas la vin-
berarbo ; vi estas la branĉ-
oj ; kiu restadas en mi, kaj
mi en li, tiu donas multe da
frukto; ĉar sen mi vi nenion
povas fari. 6 Se iu ne rest-
as en mi, tiu estas elĵetita,
kiel la branĉo, kaj sekiĝas ;
kaj oni ilin kolektas kaj
ĵetas en fajron, kaj ili brulas.
7 Se vi restadas en mi, kaj
miaj vortoj restadas en vi,
petu kion ajn vi volos, kaj
tio estos farita por vi. 8 En
tio mia Patro estas glorata,
ke vi donas multe da frukto;
kaj vi estos miaj disĉiploj.
9 Kiel la Patro min amis,
tiel mi ankaŭ vin amis ;
restadu en mia amo. 10 Se
vi observos miajn ordonojn,
vi restados en mia amo
tiel same, kiel mi observis
la ordonojn de mia Patro
kaj restadas en Lia amo.
11 Tion mi parolis al vi, por
ke mia ĝojo en vi restadu,
kaj via ĝojo estu plena.
12 Jen estas mia ordono: ke
vi amu unu alian tiel same,
kiel mi vin amis. 13 Neniu
havas amon pli grandan ol
tio, ke iu demetus sian vivon
por siaj amikoj. 14 Vi
estas miaj amikoj, se vi far-
as tion, kion mi al vi ordon-
as. 15 Mi jam ne nomas
vin sklavoj, ĉar la sklavo ne
scias, kion lia sinjoro faras ;
sed mi nomis vin amikoj,
ĉar ĉion, kion mi aŭdis de
mia Patro, mi sciigis al vi.
16 Vi ne elektis min, sed mi
elektis vin, kaj starigis vin,
por ke vi iru kaj donu
frukton, kaj ke via frukto
daŭru ; por ke la Patro
donu al vi ĉion ajn, kion vi
petos de Li en mia nomo.
17 Tion mi ordonas al vi, por
ke vi amu unu la alian.
18 Se la mondo malamas vin,
vi scias, ke ĝi malamis min
pli frue, ol vin. 19 Se vi
estus el la mondo, la mondo
amus siajn proprajn ; sed
ĉar vi ne estas el la mondo,
kaj mi elektis vin for de la
mondo, tial la mondo vin
malamas. 20 Memoru la
vorton, kiun mi diris al vi :
Sklavo ne estas pli granda
ol lia sinjoro. Se ili min
persekutis, vin ankaŭ ili
persekutos ; se ili observis
mian vorton, ankaŭ vian ili
observos. 21 Sed ĉion ĉi
tion ili faros al vi pro mia
nomo, ĉar ili ne konas Tiun,
kiu min sendis. 22 Se mi
ne estus veninta kaj parol-
inta al ili, ili ne havus pek-

on ; sed nun ili ne havas
pretekston pro sia peko.
23 Tiu, kiu min malamas,
malamas ankaŭ mian Patr-
on. 24 Se mi ne estus far-
inta inter ili farojn, kiajn
neniu alia faris, ili ne havus
pekon ; sed nun ili vidis kaj
malamis min kaj ankaŭ mian
Patron. 25 Sed tio okazas,
por ke plenumiĝu la vorto
skribita en ilia leĝo: Ili mal-
amis min senkaŭze. 26 Sed
kiam venos la Parakleto,
kiun mi sendos de la Patro
al vi, la Spirito de la vero,
kiu devenas de la Patro, tiu
pri mi atestos ; 27 kaj vi
ankaŭ atestas, ĉar vi estis
kun mi de la komenco.
16 TION mi parolis al vi,
por ke vi ne falpuŝiĝu.
2 Ili forpelos vin el la sina-
gogoj ; eĉ venas la horo,
kiam iu, kiu mortigos vin,
opinios, ke li faras servon al
Dio. 3 Kaj tion ili faros
pro tio, ke ili ne konis la
Patron, nek min. 4 Sed
tion mi parolis al vi, por
ke vi rememoru, kiam ĝia
tempo venos, ke mi ĝin
antaŭdiris al vi. Sed en la
komenco mi ne diris al vi
tion, ĉar mi estis kun vi.
5 Sed nun mi foriras al Tiu,
kiu min sendis ; kaj neniu el
vi demandas min ; Kien vi
iras ? 6 Sed ĉar mi tiel
parolis al vi, malĝojo plen-
igis vian koron. 7 Tamen
mi diras al vi la veron :
Estas bone por vi, ke mi
foriros ; ĉar se mi ne forir-
os, la Parakleto ne venos al
vi ; sed se mi foriros, mi
sendos lin al vi. 8 Kaj
kiam li alvenos, li pruvos la
mondon kulpa rilate pekon
kaj justecon kaj juĝon :
9 rilate pekon, ĉar ili ne
kredas al mi ; 10 rilate
justecon, ĉar mi foriras al la
Patro, kaj vi jam ne rigard-
as min ; 11 rilate juĝon,
ĉar la estro de ĉi tiu mondo
estas juĝita. 12 Mi havas
ankoraŭ multon por diri al
vi, sed vi ne povas ĝin nun
elporti. 13 Tamen kiam
venos li, la Spirito de la
vero, li gvidos vin en ĉian
veron ; ĉar li parolos ne de
si mem ; sed kion ajn li
aŭdos, tion li parolos ; kaj
li anoncos al vi venontajn
aferojn. 14 Li gloros min,
ĉar li ricevos el miaj kaj
anoncos al vi. 15 Ĉio ajn,
kion la Patro havas, estas
mia ; tial mi diris, ke li
ricevos el miaj kaj anoncos
al vi. 16 Mallongan temp-
on, kaj vi jam ne rigardas
min ; kaj denove mallongan
tempon, kaj vi min vidos.
17 Iuj do el liaj disĉiploj
diris al aliaj : Kio estas ĉi
tio, kion li diras al ni: Mal-
longan tempon, kaj vi ne
rigardas min ; kaj denove
mallongan tempon, kaj vi
min vidos ; kaj : Ĉar mi
foriras al la Patro ? 18 Ili
do diris : Kio estas ĉi tio,
kion li diras : Mallongan
tempon ? Ni ne komprenas
lian diron. 19 Jesuo ekvid-
is, ke ili deziras demandi
lin, kaj li diris al ili : Ĉu vi
serĉas inter vi klarigon pri
tio, kion mi diris : Mallong-
an tempon, kaj vi ne rigard-
as min ; kaj denove mal-
longan tempon, kaj vi min
vidos ? 20 Vere, vere, mi
diras al vi, ke vi ploros kaj
lamentos, sed la mondo
ĝojos ; vi estos malĝojaj,
sed via malĝojo fariĝos

ĝojo. 21 Virino, kiam
ŝi akuŝas, havas malĝojon,
ĉar ŝia horo venis; sed kiam
ŝi naskis la infaneton, ŝi jam
ne memoras sian doloregon,
pro ĝojo, ĉar homo naskiĝis
en la mondon. 22 Vi do
ankaŭ havas nun malĝojon;
sed mi revidos vin, kaj via
koro ĝojos, kaj neniu for-
prenos de vi vian ĝojon.
23 Kaj en tiu tago vi de-
mandos min pri nenio. Vere,
vere, mi diras al vi, se vi
petos ion de la Patro, Li
donos ĝin al vi en mia nomo.
24 Ĝis nun vi petis nenion
en mia nomo; petu, kaj vi
ricevos, por ke via ĝojo estu
plena.
25 Ĉi tion mi parolis al vi
alegorie; sed venas la horo,
kiam mi jam ne parolos al vi
alegorie, sed anoncos al vi
malkaŝe pri la Patro. 26 En
tiu tago vi petos en mia
nomo; kaj mi ne diras, ke
mi petos de la Patro pro vi;
27 ĉar la Patro mem vin
amas tial, ke vi min amis,
kaj kredis, ke mi elvenis de
Dio. 28 Mi elvenis de la
Patro, kaj alvenis en la
mondon; denove mi lasas
la mondon, kaj iras al la
Patro. 29 Liaj disĉiploj
diris: Jen nun vi parolas
malkaŝe, kaj nenian alegori-
on diras. 30 Nun ni scias,
ke vi ĉion scias, kaj ne be-
zonas, ke iu demandu vin;
pro tio ni kredas, ke vi el-
venis de Dio. 31 Jesuo
respondis al ili: Ĉu vi nun
kredas? 32 Jen venas la
horo, kaj eĉ jam venis, kiam
vi disiĝos, ĉiu al sia loko,
kaj vi lasos min sola; kaj
tamen mi ne estas sola, ĉar
la Patro estas kun mi.
33 Tion mi parolis al vi, por
ke en mi vi havu pacon.
En la mondo vi havos sufer-
adon; sed kuraĝu; mi venkis
la mondon.

17 TION Jesuo parolis;
kaj levinte la okulojn
al la ĉielo, li diris: Patro, la
horo venis; gloru Vian Fil-
on, por ke la Filo Vin gloru;
2 kiel Vi donis al li aŭtori-
taton super ĉiu karno, por ke
li donu eternan vivon al ĉiuj
tiuj, kiujn Vi donis al li.
3 Kaj jen estas la eterna
vivo, ke ili konu Vin, la sole
veran Dion, kaj tiun, kiun
Vi sendis, Jesuon Kriston.
4 Mi gloris Vin sur la tero,
plenuminte la faron, kiun Vi
donis al mi por fari. 5 Kaj
nun, ho Patro, gloru min
kun Vi, per la gloro, kiun
mi havis kun Vi, antaŭ ol la
mondo ekzistis. 6 Mi el-
montris Vian nomon al la
homoj, kiujn Vi donis al mi
el la mondo; Viaj ili estis,
kaj al mi Vi ilin donis; kaj
ili konservis Vian vorton.
7 Nun ili scias, ke ĉio ajn,
kion Vi donis al mi, estas de
Vi; 8 ĉar mi donis al ili
la vortojn, kiujn Vi donis
al mi; kaj ili akceptis ilin,
kaj scias vere, ke mi elvenis
de Vi; kaj ili kredas, ke Vi
min sendis. 9 Mi preĝas
por ili; mi preĝas ne por la
mondo, sed por tiuj, kiujn
Vi donis al mi, ĉar ili estas
Viaj; 10 kaj ĉio mia estas
Via, kaj Via estas mia; kaj
mi estas glorita per ili.
11 Mi jam ne estas en la
mondo, kaj ĉi tiuj estas en
la mondo, kaj mi venas al
Vi. Patro Sankta, gardu en
Via nomo tiujn, kiujn Vi
donis al mi, por ke ili estu

unu tiel same, kiel ni.
12 Dum mi estis kun ili, mi
konservis en Via nomo tiujn,
kiujn Vi donis al mi ; kaj
mi gardis ilin, kaj neniu el
ili pereis, krom la filo de
perdiĝo, por ke plenumiĝu
la Skribo. 13 Sed nun mi
venas al Vi ; kaj tion mi
parolas en la mondo, por ke
ili havu mian ĝojon ĝis plen-
eco en si mem. 14 Mi
donis al ili Vian vorton ;
kaj la mondo malamis ilin,
ĉar ili ne estas el la mondo,
kiel mi ne estas el la mondo.
15 Mi petas, ne ke Vi forigu
ilin el la mondo, sed ke Vi
gardu ilin kontraŭ la mal-
bono. 16 Ili ne estas el la
mondo, kiel mi ne estas el la
mondo. 17 Konsekru ilin
en la vero ; Via vorto estas
vero. 18 Kiel Vi min
sendis en la mondon, tiel
ankaŭ mi ilin sendis en la
mondon. 19 Kaj por ili mi
konsekras min, por ke ili
mem ankaŭ estu konsekrit-
aj en la vero. 20 Kaj mi
preĝas ne nur por ili, sed
ankaŭ por tiuj, kiuj kredos
al mi pro ilia vorto; 21 por
ke ili ĉiuj estu unu; kiel Vi,
Patro, estas en mi, kaj mi en
Vi, tiel ili ankaŭ estu en ni ;
por ke la mondo kredu, ke
Vi min sendis. 22 Kaj la
gloron, kiun Vi donis al mi,
mi donis al ili ; por ke ili
estu unu tiel same, kiel ni
estas unu ; 23 mi en ili,
kaj Vi en mi, por ke ili
perfektiĝu en unu ; por ke
la mondo sciu, ke Vi min
sendis, kaj ke Vi ilin amis,
kiel Vi min amis. 24 Patro,
pri tiuj, kiujn Vi donis al
mi, mi volas, ke ili ankaŭ
estu kun mi tie, kie mi
estas ; por ke ili vidu mian
gloron, kiun Vi donis al mi ;
ĉar Vi amis min antaŭ la
fondo de la mondo. 25 Ho
Patro justa, la mondo Vin
ne konis, tamen mi Vin kon-
is ; kaj ĉi tiuj scias, ke Vi
min sendis ; 26 kaj al ili
Vian nomon mi konigis kaj
ankoraŭ konigos, por ke la
amo, per kiu Vi amis min,
estu en ili, kaj mi en ili.

18 PAROLINTE tiujn
vortojn, Jesuo foriris
kun siaj disĉiploj trans la to-
renton Kidron, kie estis ĝar-
deno, en kiun li eniris kune
kun siaj disĉiploj. 2 Kaj
Judas, lia perfidanto, konis
la lokon; ĉar Jesuo ofte venis
tien kun siaj disĉiploj.
3 Judas do, ricevinte la ko-
horton kaj oficistojn, send-
itajn de la ĉefpastroj kaj
Fariseoj, venis tien kun
lanternoj kaj torĉoj kaj bat-
aliloj. 4 Jesuo do, sciante
ĉion, kio venos al li, paŝis
antaŭen, kaj diris al ili :
Kiun vi serĉas ? 5 Ili res-
pondis al li : Jesuon Nazar-
etan. Jesuo respondis : Mi
estas tiu. Kaj Judas, lia
perfidanto, staris kun ili.
6 Kiam do li diris al ili : Mi
estas tiu, ili malantaŭen elk-
paŝis kaj falis sur la teron.
7 Tiam denove li demandis
ilin : Kiun vi serĉas ? Ili
diris : Jesuon Nazaretan.
8 Jesuo respondis : Mi ĵus
diris al vi, ke mi estas tiu ;
se do vi min serĉas, lasu ĉi
tiujn foriri ; 9 por ke
plenumiĝu la vorto, kiun li
diris : El tiuj, kiujn Vi
donis al mi, mi perdis
neniun. 10 Simon Petro
do, havante glavon, eltiris
ĝin, kaj frapis sklavon de la

ĉefpastro kaj detranĉis lian
dekstran orelon. La nomo
de la sklavo estis Malĥo.
11 Jesuo do diris al Petro:
Metu la glavon en ĝian ingon; la kalikon, kiun la
Patro donis al mi, ĉu mi ne
trinkos?
12 La kohorto kaj la milestro kaj la oficistoj de la
Judoj kaptis do Jesuon kaj
ligis lin, 13 kaj kondukis
lin unue al Anas; ĉar ĉi tiu
estis bopatro de Kajafas, kiu
estis ĉefpastro en tiu jaro.
14 Kajafas estis tiu, kiu donis konsilon al la Judoj, ke
estos bone, ke unu homo
mortu por la popolo.
15 Kaj Simon Petro sekvis
Jesuon, kaj ankaŭ alia disĉiplo. Ĉi tiu disĉiplo estis
konata de la ĉefpastro, kaj
eniris kun Jesuo en la korton de la ĉefpastro; 16 sed
Petro staris ekstere apud la
pordo. Kaj la alia disĉiplo,
kiu estis konata de la ĉefpastro, eliris kaj parolis kun
la pordistino, kaj enirigis
Petron. 17 La sklavino
pordistino diris al Petro:
Ĉu vi ne estas ankaŭ el la
disĉiploj de tiu homo? Li
diris: Mi ne estas. 18 La
sklavoj kaj la oficistoj, farinte karban fajron (ĉar estis
malvarme), staris kaj sin
varmigis; Petro ankaŭ estis
kun ili, starante kaj sin
varmigante.
19 La ĉefpastro demandis
Jesuon pri liaj disĉiploj kaj
pri lia instruado. 20 Jesuo
respondis al li: Mi parolis
malkaŝe al la mondo; mi
ĉiam instruis en la sinagogoj
kaj en la templo, kie ĉiuj
Judoj kunvenas; kaj sekrete
mi nenion parolis. 21 Kial
vi min demandas? demandu
tiujn, kiuj aŭdis, kion mi
parolis al ili; ili ja scias,
kion mi diris. 22 Kaj kiam
li parolis tion, unu el la
apude starantaj oficistoj per
la manplato frapis Jesuon,
dirante: Ĉu tiel vi respondas al la ĉefpastro? 23 Respondis Jesuo al li: Se mi
malbone parolis, atestu pri
la malbono; sed se bone,
kial vi min frapas? 24 Anas
sendis lin ligitan al la ĉefpastro Kajafas.
25 Simon Petro staris kaj
sin varmigis. Oni do diris
al li: Ĉu vi estas unu el liaj
disĉiploj? Li neis, dirante:
Mi ne estas. 26 Unu el la
sklavoj de la ĉefpastro, estante parenco de tiu, kies
orelon Petro detranĉis, diris: Ĉu mi ne vidis vin kun
li en la ĝardeno? 27 Petro
do denove neis; kaj tuj la
koko ekkriis.
28 Kaj oni kondukis Jesuon de Kajafas en la palacon; estis frumatene; kaj
ili ne eniris en la palacon,
por ke ili ne malpuriĝu, sed
povu manĝi la Paskon.
29 Pilato do eliris al ili, kaj
diris: Kian akuzon vi prezentas kontraŭ ĉi tiu viro?
30 Ili respondis kaj diris al
li: Se ĉi ne estus malbonfaranto, ni ne transdonus
lin al vi. 31 Pilato do diris al ili: Vi mem prenu lin,
kaj juĝu lin laŭ via leĝo.
La Judoj diris al li: Ne
estas permesate al ni mortigi homon; 32 por ke
plenumiĝu la vorto de Jesuo
kiun li parolis, montrante,
per kia morto li mortos.
33 Pilato do reeniris en la
palacon, kaj alvokis Jesuon,

kaj diris al li : Ĉu vi estas
la Reĝo de la Judoj ?
34 Jesuo respondis : Ĉu vi
tion diras de vi mem, aŭ ĉu
aliaj diris ĝin al vi pri mi ?
35 Pilato respondis : Ĉu mi
estas Judo ? Via propra
nacio kaj la ĉefpastroj trans-
donis vin al mi ; kion vi
faris ? 36 Jesuo respondis :
Mia regno ne estas el ĉi tiu
mondo ; se mia regno estus el
ĉi tiu mondo, miaj servantoj
bataladus, por ke mi ne
transdoniĝu al la Judoj ; sed
nun mia regno ne estas el ĉi
tie. 37 Pilato demandis
lin : Ĉu vi do estas reĝo ?
Jesuo respondis : Vi diras,
ke mi estas reĝo. Por tio
mi naskiĝis kaj venis en la
mondon, ke mi atestu pri la
vero. Ĉiu, kiu estas el la
vero, aŭskultas mian voĉon.
38 Pilato diris al li : Kio
estas la vero ?

Kaj dirinte tion, li eliris
denove al la Judoj, kaj diris
al ili : Mi trovas en li nen-
ian kulpon. 39 Sed estas
ĉe vi kutime, ke mi liberigu
al vi unu dum la Pasko ; ĉu
vi do volas, ke mi liberigu
al vi la Reĝon de la Judoj ?
40 Kaj ili kriis denove, dir-
ante : Ne ĉi tiun, sed Ba-
rabason. Barabas estis rab-
isto.

**19** TIAM do Pilato prenis
Jesuon kaj lin skurĝi-
gis. 2 Kaj la soldatoj plektis
kronon el dornoj kaj metis
ĝin sur lian kapon, kaj vest-
is lin per purpura mantelo ;
3 kaj venis al li, kaj diris :
Saluton, Reĝo de la Judoj !
kaj ili frapis lin per la man-
platoj. 4 Pilato do denove
eliris, kaj diris al ili : Jen
mi elkondukas lin al vi, por
ke vi sciu, ke mi trovas en li
nenian kulpon. 5 Jesuo
do eliris, portante la dornan
kronon kaj la purpuran
mantelon. Pilato diris al
ili : Jen la homo ! 6 Kiam
do la ĉefpastroj kaj oficistoj
lin vidis, ili kriis : Kruc-
umu, krucumu lin. Pilato
diris al ili : Mem prenu lin
kaj krucumu lin, ĉar mi
trovas en li nenian kulp-
on. 7 La Judoj respondis al
li : Ni havas leĝon, kaj laŭ
tiu leĝo li devas morti tial,
ke li pretendis esti Filo de
Dio. 8 Kiam do Pilato aŭdis
tiun diron, li des pli timis ;
9 kaj reenirinte en la palac-
on, li diris al Jesuo : De
kie vi estas ? Sed Jesuo
nenion respondis. 10 Tiam
diris Pilato al li : Ĉu vi
ne parolas al mi ? ĉu vi ne
scias, ke mi havas povon
krucumi vin, kaj povon
liberigi vin ? 11 Jesuo
respondis : Vi havus nenian
povon kontraŭ mi, se ĝi ne
estus donita al vi de supre ;
tial tiu, kiu transdonis min
al vi, havas la pli grandan
pekon. 12 Ĉe tio Pilato
penis liberigi lin ; sed la
Judoj kriis, dirante : Se vi
liberigos tiun, vi ne estas
amiko de Cezaro ; ĉiu, kiu
pretendas esti reĝo, parolas
kontraŭ Cezaro. 13 Kiam
do Pilato aŭdis tiun vorton,
li elkondukis Jesuon, kaj
sidiĝis sur tribunala seĝo en
loko nomata La Pavimo, sed
en la Hebrea lingvo Gabata.
14 Estis la Preparado de la
Pasko, ĉirkaŭ la sesa horo.
Kaj li diris al la Judoj : Jen
via Reĝo ! 15 Ili kriegis :
Forigu, forigu, krucumu lin.
Pilato diris al ili : Ĉu mi

krucumu vian Reĝon? La
ĉefpastroj respondis: Ni ne
havas reĝon krom Cezaro.
16 Tiam do li transdonis lin
al ili, por esti krucumita.
17 Kaj ili prenis Jesuon;
kaj li eliris, portante sian
krucon, al la loko nomata
Loko de Kranio, kiu estas
en la Hebrea lingvo Gol-
gota; 18 tie ili krucumis
lin, kaj kun li du aliajn,
ĉiuflanke po unu, kaj Jesuon
meze. 19 Kaj Pilato ankaŭ
skribis titolon, kaj surmetis
ĝin sur la krucon. Kaj estis
skribite: JESUO NAZAR-
ETA, LA REĜO DE LA
JUDOJ.
20 Tiun titolon multaj el
la Judoj legis; ĉar la loko,
kie Jesuo estis krucumita,
estis proksime de la urbo;
kaj ĝi estis skribita He-
bree kaj Latine kaj Greke.
21 Tiam la ĉefpastroj de la
Judoj diris al Pilato: Ne
skribu: La Reĝo de la Jud-
oj; sed, ke li diris: Mi
estas Reĝo de la Judoj.
22 Respondis Pilato: Kion
mi skribis, tion mi skribis.
23 Kaj la soldatoj, kiam
ili krucumis Jesuon, prenis
liajn vestojn, kaj dividis
ilin en kvar partojn, po
unu parto por ĉiu soldato;
kaj la tunikon; sed la
tuniko estis senkudra, de-
supre teksita tra la tuto.
24 Ili do diris unu al alia:
Ni ne disŝiru ĝin, sed lotu
pri ĝi, kies ĝi estos; por ke
plenumiĝu la Skribo, kiu
diras:

Ili dividis miajn vestojn
inter si,
Pri mia tuniko ili lotis.

Tion la soldatoj faris. 25 Sed
apud la kruco de Jesuo star-
is lia patrino, kaj la fratino
de lia patrino, Maria, la edz-
ino de Klopas, kaj Maria
Magdalena. 26 Jesuo, ri-
gardante sian patrinon, kaj
la apudstarantan disĉiplon,
kiun li amis, diris al sia
patrino: Virino, jen via
filo! 27 Tiam li diris al la
disĉiplo: Jen via patrino!
Kaj de post tiu horo la dis-
ĉiplo akceptis ŝin en sian
domon.
28 Jesuo, sciante, ke ĉio
jam finiĝis, por ke plenum-
iĝu la Skribo, diris: Mi
soifas. 29 Kuŝis tie vazo
plena de vinagro; oni do
metis spongon, plenigitan
per la vinagro, sur hisopon,
kaj levis ĝin al lia buŝo.
30 Kiam do Jesuo ricevis la
vinagron, li diris: Estas fin-
ite; kaj, klininte sian kap-
on, li ellasis for la spiriton.
31 La Judoj, ĉar estis la
Preparado, por ke la korpoj
ne restadu sur la krucoj
dum la sabato (ĉar la tago de
tiu sabato estis granda tago),
petis Pilaton, ke oni rompu
iliajn krurojn, kaj forportu
ilin. 32 Tiam la soldatoj
venis, kaj rompis la krurojn
de la unua kaj de la alia
krucumita kun li; 33 sed
kiam ili venis al Jesuo, kaj
vidis, ke li jam mortis, ili
ne rompis liajn krurojn;
34 tamen unu el la soldatoj
per lanco pikis lian flankon,
kaj tuj elvenis sango kaj
akvo. 35 Kaj la vidinto
atestis, kaj vera estas lia
atesto; kaj li scias, ke li
diras la veron, ke vi ankaŭ
kredu. 36 Ĉar tio okazis,
por ke plenumiĝu la Skribo:
Osto en li ne estos rompita.
37 Kaj ankoraŭ alia Skribo

diras: Ili rigardos tiun,
kiun ili trapikis.
38 Post tio, Jozef el Ari-
mateo, kiu estis disĉiplo de
Jesuo, sed sekrete pro timo
antaŭ la Judoj, petis Pilaton,
ke li povu forpreni la korpon
de Jesuo; kaj Pilato permes-
is. Li do venis kaj forprenis
lian korpon. 39 Venis an-
kaŭ Nikodemo (tiu, kiu unue
venis al Jesuo nokte), port-
anta miksaĵon de mirho kaj
aloo, ĉirkaŭ cent funtoj.
40 Ili do prenis la korpon de
Jesuo, kaj ĉirkaŭvindis ĝin
per tolaĵoj kun aromaĵoj,
laŭ la kutimo de la Judoj
por entombigo. 41 Kaj
estis ĝardeno en la loko, kie
li estis krucumita, kaj en
la ĝardeno nova tombo, en
kiun ankoraŭ neniu estis
metita. 42 Tien do, pro la
Preparado de la Judoj (ĉar
la tombo estis proksima) ili
enmetis Jesuon.

20 LA unuan tagon de la
semajno Maria Magda-
lena venis frue, dum estis
ankoraŭ mallume, al la
tombo, kaj vidis la ŝtonon
prenita for de la tombo.
2 Ŝi do kuris kaj venis al
Simon Petro kaj al tiu alia
disĉiplo, kiun Jesuo amis,
kaj ŝi diris al ili: Oni for-
prenis el la tombo la Sin-
joron, kaj ni ne scias, kien
oni lin metis. 3 Eliris do
Petro kaj la alia disĉiplo,
kaj iris al la tombo. 4 Kaj
ambaŭ ekkuris kune; kaj
la alia disĉiplo kuris antaŭ-
en pli rapide ol Petro, kaj
unua alvenis al la tombo;
5 kaj kliniĝinte, li enrigard-
is, kaj vidis la tolaĵojn kuŝ-
antajn; tamen li ne eniris.
6 Kaj posto venis Simon
Petro, sekvante lin, kaj en-
iris en la tombon; kaj li
vidis la tolaĵojn kuŝantajn,
7 kaj la viŝtukon, kiu estis
sur lia kapo, ne kuŝantan
kun la tolaĵoj, sed kunvolv-
itan en aparta loko. 8 Tiam
eniris do la alia disĉiplo, kiu
unua alvenis al la tombo,
kaj li vidis kaj kredis.
9 Ĉar ili ankoraŭ ne kom-
prenis la Skribon, ke li dev-
as releviĝi el la mortintoj.
10 Kaj la disĉiploj iris re-
turne hejmen.
11 Sed Maria staris eks-
tere apud la tombo, plor-
ante; kaj dum ŝi ploris, ŝi
kliniĝis, kaj enrigardis en
la tombon; 12 kaj ŝi vidis
du anĝelojn en blankaj vest-
oj, sidantajn, unu ĉe la kap-
loko kaj unu ĉe la piedloko,
kie la korpo de Jesuo antaŭe
kuŝis. 13 Kaj ili diris al
ŝi: Virino, kial vi ploras?
Ŝi respondis: Ĉar oni for-
prenis mian Sinjoron, kaj
mi ne scias, kien oni lin
metis. 14 Dirinte tion, ŝi
sin turnis malantaŭen, kaj
vidis Jesuon staranta, kaj
ne sciis, ke ĝi estas Jesuo.
15 Jesuo diris al ŝi: Virino,
kial vi ploras? kiun vi serĉas?
Ŝi, supozante, ke li estas la
ĝardenisto, diris al li: Sin-
joro, se vi forportis lin,
sciigu min, kion vi metis
lin, kaj mi lin forprenos.
16 Jesuo diris al ŝi: Maria!
Ŝi sin turnis, kaj diris al li
Hebrelingve: Raboni! tio
estas Majstro. 17 Jesuo
diris al ŝi: Ne tuŝu min;
ĉar mi ankoraŭ ne suprenir-
is al la Patro; sed iru al
miaj fratoj, kaj diru al ili:
Mi supreniras al mia Patro
kaj via Patro, kaj al mia

Dio kaj via Dio. 18 Maria Magdalena venis al la disĉiploj, sciigante: Mi vidis la Sinjoron; kaj ke li tion diris al ŝi.

19 Kiam do estis vespero en tiu sama tago, la unua de la semajno, kaj kiam estis fermitaj la pordoj, kie la disĉiploj estis, pro timo antaŭ la Judoj, Jesuo venis kaj staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi. 20 Kaj dirinte tion, li montris al ili siajn manojn kaj sian flankon. La disĉiploj do ĝojis, vidante la Sinjoron. 21 Jesuo denove diris al ili: Paco al vi; kiel la Patro sendis min, tiel ankaŭ mi vin sendas. 22 Kaj dirinte tion, li elspiris sur ilin, kaj diris: Ricevu la Sanktan Spiriton: 23 kies pekojn vi pardonos, al tiuj ili estas pardonitaj; kies vi retenos, ili estas retenitaj.

24 Sed Tomaso, unu el la dek du, nomata Didimo, ne ĉeestis kun ili, kiam Jesuo venis. 25 La aliaj disĉiploj do diris al li: Ni vidis la Sinjoron. Sed li diris al ili: Se mi ne vidos en liaj manoj la truon de la najloj, kaj se mi ne metos mian fingron en la lokon de la najloj, kaj ne metos mian manon en lian flankon, mi tute ne kredos.

26 Kaj post ok tagoj la disĉiploj denove estis interne, kaj Tomaso kun ili. Kaj Jesuo venis, kiam la pordoj estis fermitaj, kaj staris en la mezo, kaj diris: Paco al vi. 27 Tiam li diris al Tomaso: Etendu ĉi tien vian fingron kaj vidu miajn manojn; kaj etendu vian manon kaj enmetu ĝin en mian flankon; kaj ne estu nekredema, sed estu kredanta. 28 Tomaso respondis al li kaj diris: Mia Sinjoro kaj mia Dio! 29 Jesuo diris al li: Ĉar vi vidis min, vi kredas; feliĉaj estas tiuj, kiuj ne vidis, kaj tamen kredas.

30 Jesuo faris antaŭ la disĉiploj multajn aliajn signojn, kiuj ne estas skribitaj en ĉi tiu libro; 31 sed ĉi tiuj estas skribitaj, por ke vi kredu, ke Jesuo estas la Kristo, la Filo de Dio, kaj ke kredante, vi havu vivon en lia nomo.

21 POST tio Jesuo denove sin montris al la disĉiploj apud la maro de Tiberias; kaj li montris sin jene. 2 Estis kune Simon Petro, kaj Tomaso, nomata Didimo, kaj Natanael el Kana Galilea, kaj la filoj de Zebedeo, kaj aliaj du el liaj disĉiploj. 3 Simon Petro diris al ili: Mi iras, por fiŝkapti. Ili diris al li: Ni ankaŭ iras kun vi. Ili do eliris, kaj iris sur la ŝipon; kaj tiun nokton ili nenion kaptis. 4 Sed ĉe la tagiĝo Jesuo staris sur la marbordo; tamen la disĉiploj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. 5 Tiam Jesuo diris al ili: Infanoj, ĉu vi havas ian manĝaĵon? Ili respondis al li: Ne. 6 Kaj li diris al ili: Ĵetu la reton ĉe la dekstra flanko de la ŝipo, kaj vi trovos. Ili do ĝin elĵetis; kaj pro la multeco de la fiŝoj ili ne plu povis ĝin treni. 7 Tiu disĉiplo, kiun Jesuo amis, diris al Petro: Ĝi estas la Sinjoro. Kiam do Simon Petro aŭdis,

ke ĝi estas la Sinjoro, li al-
zonis al si sian kitelon (ĉar
li estis nuda) kaj ĵetis sin en
la maron. 8 Sed la aliaj
disĉiploj venis en la ŝipeto
(ĉar ili estis ne malproks-
ime de la tero, sed nur
ĉirkaŭ ducent ulnoj), tren-
ante la reton plenan de fiŝoj.
9 Kaj kiam ili eliris sur la
teron, ili vidis fajron karb-
an aranĝitan tie, kaj fiŝon
kuŝantan sur ĝi, kaj panon.
10 Jesuo diris al ili: Al-
portu el la fiŝoj, kiujn vi ĵus
kaptis. 11 Simon Petro
iris sur la ŝipon, kaj tiris la
reton al la tero, plenan de
grandaj fiŝoj, cent kvindek
tri; kaj kvankam estis tiel
multaj, tamen la reto ne
disŝiriĝis. 12 Jesuo diris
al ili: Venu, matenmanĝu.
Kaj neniu el la disĉiploj
kuraĝis lin demandi: Kiu
vi estas? sciante, ke ĝi estas
la Sinjoro. 13 Jesuo venis
kaj prenis la panon kaj donis
al ili, kaj tiel same la fiŝon.
14 Tiu estas jam la tria fojo,
kiam aperis Jesuo al siaj
disĉiploj, post sia releviĝo
el la mortintoj.

15 Post la matenmanĝo
Jesuo diris al Simon Petro:
Simon, filo de Jona, ĉu vi
amas min pli, ol tiuj? Li
diris al li: Jes, Sinjoro; vi
scias, ke mi vin amas. Li
diris al li: Paŝtu miajn
ŝafidojn. 16 Li diris al li
ankoraŭ la duan fojon: Si-
mon, filo de Jona, ĉu vi min
amas? Li diris al li: Jes,
Sinjoro; vi scias, ke mi vin
amas. Li diris al li: Zorgu
pri miaj ŝafoj. 17 Li diris
al li la trian fojon: Simon,
filo de Jona, ĉu vi min amas?
Petro ĉagreniĝis, ke li diris
al li la trian fojon: Ĉu vi
min amas? kaj respondis al
li: Sinjoro, vi scias ĉion; vi
scias, ke mi vin amas. Jesuo
diris al li: Paŝtu miajn ŝaf-
ojn. 18 Vere, vere, mi
diras al vi: Kiam vi estis
juna, vi zonis vin, kaj iris,
kien vi volis; sed kiam vi
maljuniĝos, vi etendos viajn
manojn, kaj alia vin zonos,
kaj portos vin, kien vi ne
volos. 19 Tion li diris,
montrante per kiu morto, per
kia morto li gloros Dion.
Kaj dirinte tion, li diris al
li: Sekvu min. 20 Petro,
sin turninte, vidis malan-
taŭe la disĉiplon, kiun Jesuo
amis (kiu ankaŭ klinis sin al
lia brusto dum la vesper-
manĝo, kaj diris: Sin-
joro, kiu estas la perfidanta
vin?) 21 Petro do, vid-
inte lin, diris al Jesuo: Sin-
joro, kaj kion pri ĉi tiu?
22 Jesuo diris al li: Se mi
volas, ke li restu, ĝis mi
venos, kio estas al vi? vi
sekvu min. 23 Tial inter
la fratoj disiris la famo, ke
tiu disĉiplo ne mortos; ta-
men Jesuo ne diris al li, ke
li ne mortos, sed: Se mi
volas, ke li restu, ĝis mi
venos, kio estas al vi?

24 Tiu estas la disĉiplo,
kiu atestas pri tio kaj skrib-
is tion: kaj ni scias, ke lia
atesto estas vera.

25 Estas ankaŭ multaj ali-
aj faroj, kiujn Jesuo faris;
kaj mi supozas, ke se ĉiu el
ili estus skribita detale, la
tuta mondo ne havus lokon
por la skribotaj libroj.